

М. Ю. Груша, І. Ц. Сухаверава

Беларуская мова

Чароўны сшытак

4

клас

Адказы

Мінск
«Аверсэв»
2021

Паўтарэнне вывучанага

ў 3 класе

1 Кожны месяц года мае сваю назву. Верасень — першы месяц восені. На дрэвах пачынае жаўцець лісце. У высокім небе не чуваць ужо звонкага спеву жаваранка. Птушкі адлятаюць у вырай. Каліна і рабіна ўбраліся ў чырвоныя пацеркі. На балотах яркімі вугольчыкамі гараць журавіны. Зацвілі верасы. Таму і называюць месяц вераснем.

У тэксце 9 сказаў.

2 Плысці *на* рацэ, вырасла *на* агародзе, зайшлі *да* бабулі, стаялі *перад* (за) домам, плысці *на* возеры, выйсці з аўтобуса, стаяць *каля* (ля) дошкі, карысны *для* здароўя, даехалі *да* лесу.

3 Лыжнік, замарожу, сырны, хмарка, нотныя, чыгункі, забудова.

4 Бясконца, расказаў, бязлесе, надрэзаў, расцягнуў, адвёў, злізаў, пазліў, з’есці, распальваць, зрабіў, стрымаўся, падкрэсліць, змаўчаў, падыходзіў.

5 Насенне, бездарожжа, заданне, льецца, асенні, гадзіннік, чытанне, высокі, нараджэнне, ванна, судзя, група, зацішша, Палесе, пячэнне, жыллё, узбярэжжа, адзенне, восенню, вушцы, здзіўленне.

Правер сябе

1 Выказванне, у якім некалькі сказаў звязаны паміж сабой па сэнсе, — *тэкст*.

Сказы ў тэксце аб'яднаны *тэмай і асноўнай думкай*. Тое, аб чым гаворыцца ў тэксце, — гэта *тэма*. Галоўнае, аб чым аўтар хоча сказаць чытачу, — гэта *асноўная думка тэксту*. На тэму або асноўную думку можа ўказваць *загалавак*.

Пачатак тэксту расказвае, аб чым пойдзе гаворка ў тэксце.

Асноўная частка тэксту апавядае пра пэўныя падзеі.

Канцоўка тэксту падводзіць вынік таму, пра што расказваецца ў тэксце.

2 Слова або некалькі слоў, якія выражаюць закончаную думку, — гэта *сказ*.

Па мэце выказвання сказы падзяляюцца на *апавядальныя, пыталыныя, пабуджальныя*.

Сказ, у якім паведамляецца пра падзеі, з'явы, называецца *апавядальным*. У канцы такога сказа ставіцца *кропка*. Сказ, у якім выражаецца пытанне, называецца *пытальным*. У канцы такога сказа ставіцца *пытальнік*.

Сказ, у якім выражаецца просьба, загад, парада, заклік да дзеяння, называецца *пабуджальным*. У канцы такога сказа ставіцца *кропка* або *клічнік*.

Апавядальны, пыталыны і пабуджальны сказы могуць быць *клічнымі*, калі ў іх выказваецца моцнае пачуццё.

3 адз. л., м. р.

адз. л., м. р.

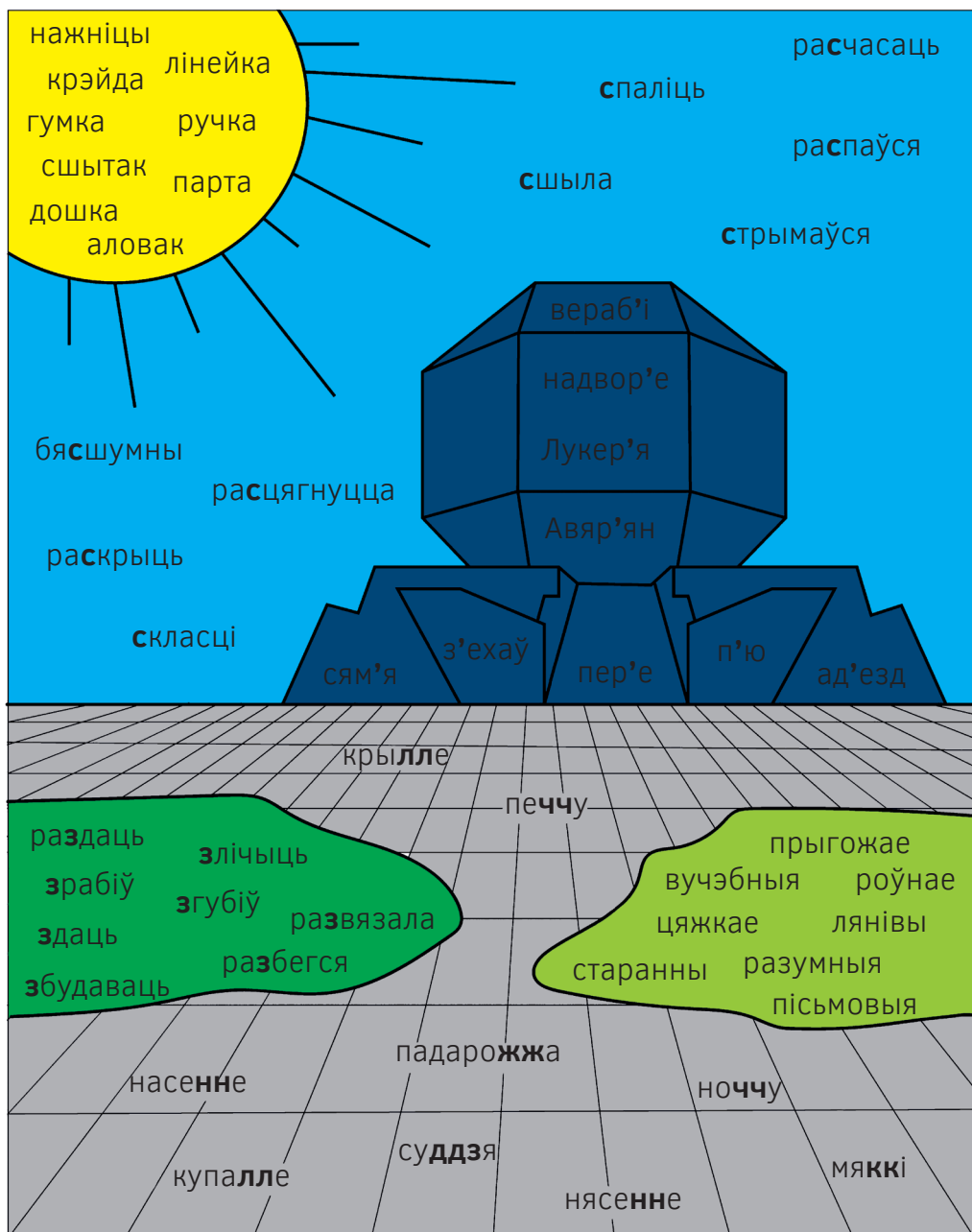
З гушчару выходзіць магутны зубр. Нечакана сы-
адз. л., м. р. *мн. л., ж. р.* адз. л., м. р.
пануў моцны дождж. Буйныя кроплі дажджу гучна
адз. л., ж. р. адз. л., м. р. адз. л., м. р.
запляскалі па траве. На ўскрайку лесу стаяць зялё-
мн. л., ж. р.
ныя хвойкі.

4 Дужы (адз. л., м. р.) дзядзька; мокрая (адз. л., ж. р.)
зямля; цяжкі (адз. л., м. р.) дзень; вясёлыя (мн. л.) людзі;
яркае (адз. л., н. р.) сонейка; глыбокая (адз. л., ж. р.) яма;
сонечнае (адз. л., н. р.) надвор'е; звонкі (адз. л., м. р.) смех.

5 Бегла (пр. ч.) па лесе лісічка. Убачыла (пр. ч.) яна пад
кустом зайчыка. Сядзіць (цяп. ч.) ён, на лісу паглядае
(цяп. ч.). Хацела (пр. ч.) ліса злавіць даўгавухага. Але
ж у зайчыка былі (пр. ч.) спрытныя ногі. Уцёк (пр. ч.)
ён ад лісы. Раскажа (буд. ч.) зайчык сваім сябрам, як
перахітрыў (пр. ч.) лісу.

6 кавобла — воблака
вукпа — павук
лёнбу — булён
такшыс — сшытак
чыцьніад — адчыніць
ташпо — пошта
скісеньво — восеньскі
цвіадцьта — адцвітаць
тэбуродбр — бутэрброд
алнеп — пенал

Ажыві малюнак

ТЭКСТ

2 Мы жылі ў *маленькай* вёсцы. Яна знаходзілася каля *вялікага і прыгожага* лесу. У лесе было шмат *розных* жывёл. Каля вёскі цякла *звонкая празрыстая* рачулка. Мы лавілі ў ёй *спрытных паласатых* акунькоў. У нашай вёсцы жылі вельмі *працалюбівыя і добрыя* людзі.
Апісанне.

3 Вавёрачка

Восенню можна *заўважыць* у лесе *вавёрачку*. Рыжым *агеньчыкам* мільгае яна ў *галінках*. Вавёрчына *жытло* знаходзіцца ў *дупле старога дуба*. Дупло *выслана мохам*. *Назапасіла вавёрачка шышак, арэхаў, грыбоў* на зіму. Зменіць яна сваё *адзенне* на *цёплае шэрае* футра. І зіма ёй не страшная!

4 Дзьмухавец

1. Вяскою *прачнулася* зярнятка. 2. Яму *захацелася паглядзець* на сонейка. 3. Яно *выпусціла* маленькі *парастак*. 4. *Парастак пачаў хутка расці*. 5. Калі *сонейка ўставала*, то і *парастак раскрываў зялёныя лісточкі*. 6. *Увесь дзень сачыў за сонейкам*. 7. А *вечарам закрываў свае лісточкі разам з ім*. 8. Ён *глядзеў на сонейка і вырас такім жа жоўценькім і вясылым*. 9. *Прайшоў час*. 10. На *парастку замест жоўценькай кветачкі з'явіўся белы пухнаты шарык*. 11. *Шарык парастка складаўся з дзетак-насення*. 12. *Падзьмуў ветрык і панёс дзетак па свеце*. 13. *Парастак назвалі дзьмухаўцом*.

14. І разносіць зараз ветрык яго парашуцікі на новыя месцы жыхарства.

Правер сябе

- 1 1. гарадскі
2. яблык
3. дзённік
4. паштальён
5. шчасце
6. смяяцца
7. сшытак
8. ахвотна
9. свяціць
10. звінець

2 На сцяблінцы сядзеў прыгожы жучок. У яго была чорная галоўка і чырвоныя крыльцы. На крыльцах — чорныя плямкі. Распусціў свае лёгкія і празрыстыя крыльцы і паляцеў. Гэты жучок — божая кароўка.

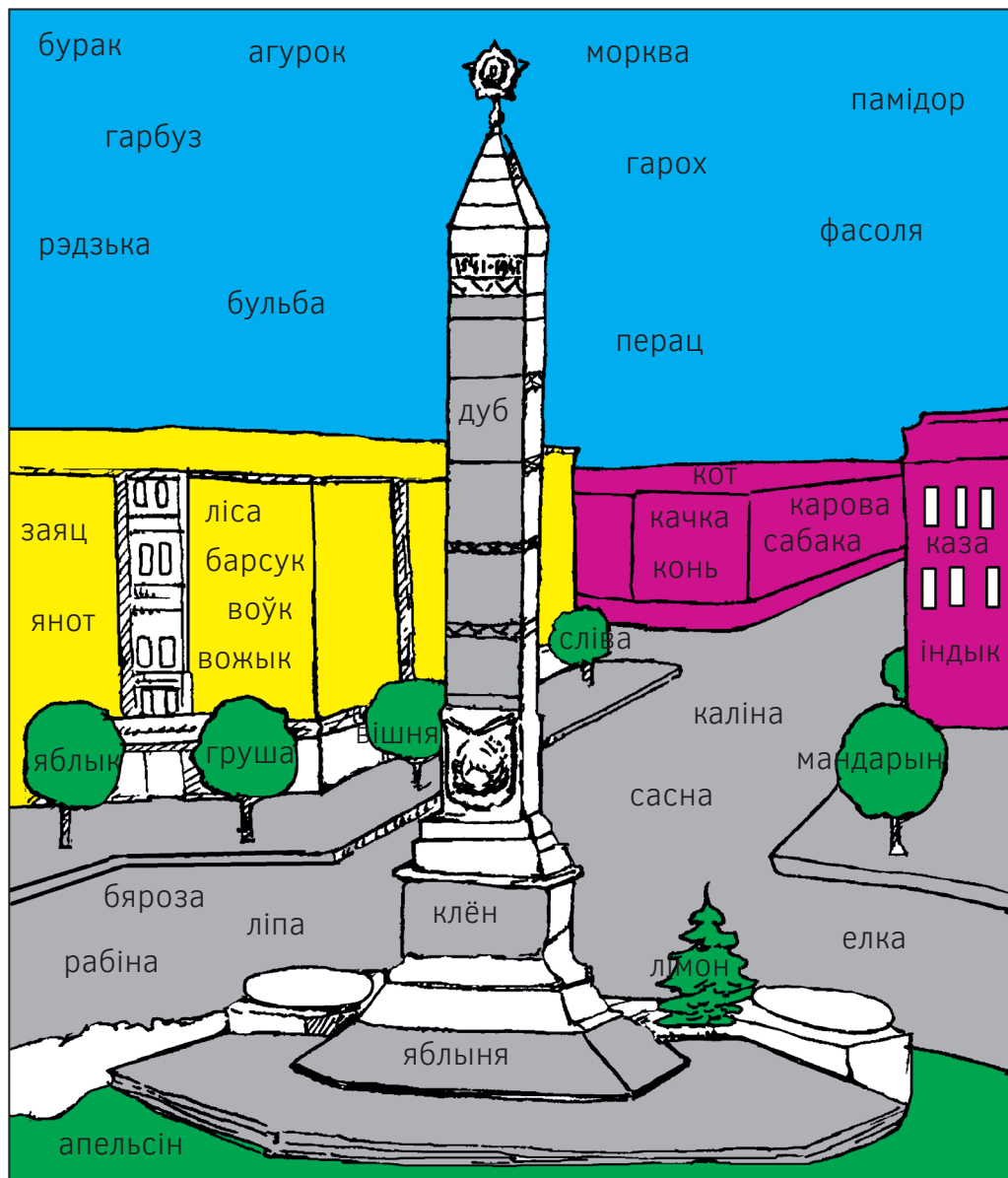
3 Пад ногі Петрыку кінулася маленькае кацянятка. Шэрая поўсць на ім паднялася. Пушысты хвост стаяў трубой. Доўгія вушы катá натапырыліся. Спалохана глядзелі зялёныя вочы. Ён быў вельмі малы і напалоханы.

Апісанне.

4 Выказванне на пэўную тэму — гэта *тэкст*. Тое, пра што гаворыцца ў тэксце, — *тэма тэксту*. Галоўнае, пра што аўтар хоча сказаць чытачу, — *асноўная думка тэксту*. Тэкст, у якім расказваецца пра дзеянні і падзеі,

што ідуць адно за адным, — гэта *тэкст-апавяданне*. Гэты тэкст дае адказ на пытанне *што адбылося?* Тэкст, у якім апісваюцца прадметы, людзі, жывёлы, малюнкi прыроды, — гэта *тэкст-апiсанне*. Гэты тэкст дае адказ на пытанне *які прадмет?* Тэкст, у якім тлумачыцца, даказваецца штосьці; гаворыцца аб прычынах падзей і з’яў, — гэта *тэкст-разважанне*. Гэты тэкст дае адказ на пытанне *чаму?*

Ажыві малюнак

Сказ

Аднародныя члены сказа

2 Зайшло сонца. Хутка пачынае цямнець. Спевы птушак памалу заціхаюць. У лесе становіцца ціха. Ніхто не парушае лясную цішыню. Толькі скрыпяць дрэвы. Пад дрэвамі трашчаць сухія галінкі. Гэта асцярожна прабіраецца лясны звярок. Нарэшце і ён знікае. У лесе пануе цішыня.

3 Ноч стаяла (якая?) *ціхая (цёплая, халодная, светлая, цёмная...)*.

У густых лясах жывуць (хто?) *мядзведзі (ваўкі, лісы, лясныя жывёлы, звары)*.

На паліцах магазіна ляжалі (што?) *цацкі (кнігі, прадукты)*.

(Хто?) *Птушкі (буслы, ластайкі, шпакі)* восенню адлятаюць у вырай.

4 *Напрыклад: Дзеці гуляюць у мяч, у хованкі, у футбол. Дзяўчынка малюе кветкі, звяроў, людзей. Радуюцца людзі сонейку, небу, дажджу, ветрыку. Саборнічаюць спартсмены ў бегу, скачках, футболе, плаванні. Хлопчык чытае кнігі, часопісы, газеты. Бабуля вяжа шалік і шапачку.*

5 Вецер вые, злуе, рве лісце, круціць пыл на дарозе. Качка вучыць качанят плаваць і ныраць.

У агародзе растуць бульба, рэпа, памідоры, агуркі, цыбуля.

Дзеці збіралі ў лесе суніцы, брусніцы, чарніцы, маліны, ажыны.

У школе вучні вучацца чытаць, пісаць, рашаць задачы.

Знакі прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі

2 Люблю адпачываць на лясным пяньку, слухаць шапаценне дрэў, нюхаць мядовы пах розных траў.

Усеўся шпак каля свайго доміка, пачысціў дзюбку і заспяваў.

3 ♣ Высока ў блакітным небе звiнiць, пералiваецца песня жаўрука.

♣ Светлыя, сонечныя дні паплылі над зямлёй.

♣ Снег ляжыць на кустах, на дрэвах, на зямлі, на дахах дамоў.

♣ У садах даспяваюць яблыкі, грушы, слiвы.

Правер сябе

1 ўтжгтжўрўжжытжўмттўеўтжцўжть
жў — *грымець*.

шяюшлшнюеяшнюдшяязюшьяьюшявш
юяешяю — *ледзьве*.

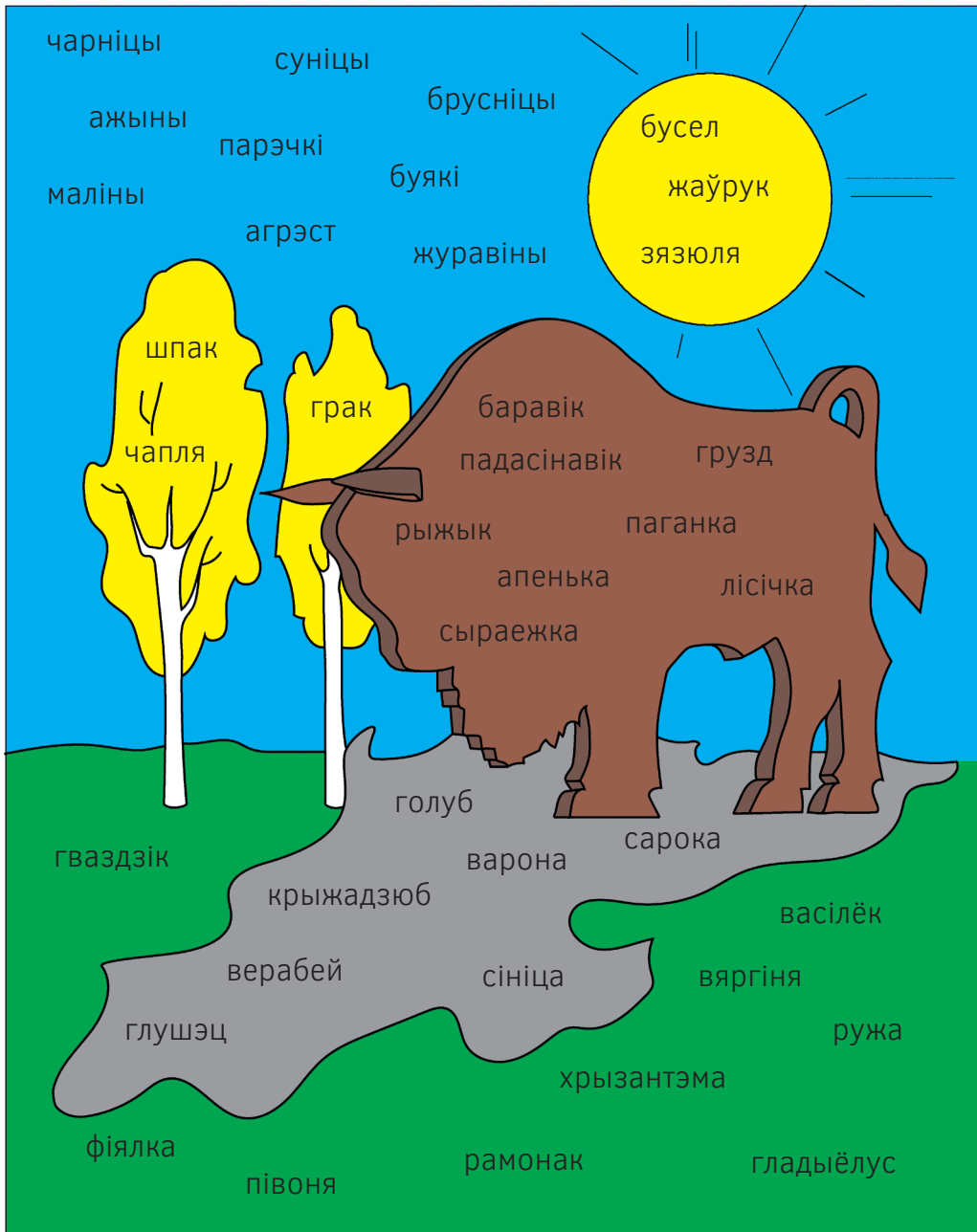
3 У нас былі ўрокі беларускай мовы і матэматыкі.
Дажджавая хмара павольна насоўвалася на вёску.

4 Што парэзала для супу мама?
Хто парэзаў для супу грыбы, бульбу, цыбулю?
Як мама гатавала суп?

5 Члены сказа, якія адносяцца да аднаго слова ў сказе і адказваюць на адно і тое ж пытанне, называюцца *аднароднымі членамі*. Аднароднымі могуць быць *дзеінікі, выказнікі, даданыя члены сказа*.

Аднародныя члены сказа звязваюцца паміж сабой інтанацыяй пералічэння і словамі *і, а, але*. Словы *і, а, але* — гэта *злучнікі*.

Ажыві малюнак

Склад слова

1 Матуля звязала для дачкі і бабулі прыгожыя *берэты*. Для дачкі — маленькі чырвоны *берэцік*. Для бабулі — мяккі і зручны *берэт*.

2 Дом[ам], талерк[а], прыродзе, зім[ой], дзяўчынк[аю], капітан[ы], вяршыні, заплакала, перагародк[а], навісла, зрабіла, адб'яг[у], школьн[ай], рыбка[і], жывёлам[і], чалавеку, сонечн[ай], вялікімі, жыцц[ё], скарбамі.

3 Коцік, кот, кацяня, кіцяня, кошка.

Госць, гасцінец, пагасціць, гаспадарка, гасцеўня.

Будаўнік, будынак, будзільнік, будаваць.

Кіцяня — кіт, кітовы, кітабоец.

Гаспадарка — гаспадар, гаспадыня.

Будзільнік — будзіць, пабудка, разбудзіць.

4 Ноч, загад.

5 Варэнне — ягады, садавіна, зваранья ў цукры.

Паварыха — жанчына-прафесіянал у прыгатаванні ежы.

Варэнік — маленькі вараны піражок.

Повар — майстар па прыгатаванні ежы.

Тры скланенні назоўнікаў

1 Назоўнікі жаночага роду (*яна, мая*): *ноч, гусь, лінейка, царэўна, агароджа, горка, паводка, лесвіца, гразь, чырвань, ножка.*

Назоўнікі мужчынскага роду (*ён, мой*): *ранак, ножык, храбрэц, цень, кастрычнік, стэп, Грыша, вуся, сабака, бярэзнік, боль, пераказ, рэкорд, табурэт, відэлец, човен, абутак, чарадзей, трыкатаж.*

Назоўнікі ніякага роду (*яно, маё*): *варэнне, святло, сонейка, падарожжа, кацяня.*

2	1-е скл.	2-е скл.	3-е скл.
	<i>вярба</i>	<i>самалёт</i>	<i>смеласць</i>
	<i>горка</i>	<i>святло</i>	<i>гусь</i>
	<i>гульня</i>	<i>спартсмен</i>	<i>ноч</i>
	<i>гурба</i>	<i>жаўрук</i>	<i>медзь</i>
	<i>завяя</i>	<i>жыта</i>	<i>прыгажосць</i>
	<i>сняжынка</i>	<i>воблачка</i>	<i>мыш</i>
	<i>вёска</i>	<i>малако</i>	<i>соль</i>
	<i>песня</i>	<i>боль</i>	<i>печ</i>
	<i>вуліца</i>	<i>дзень</i>	<i>маладосць</i>
	<i>хваля</i>	<i>адчай</i>	<i>радасць</i>
	<i>птушка</i>	<i>кефір</i>	

Соня, плакса — рознаскланяльныя назоўнікі.

3 Цемра — *святло* (2-е скл.), захад — *усход* (2-е скл.), сум — *вясалосць* (3-е скл.), маладосць — *старасць* (3-е скл.), канец — *пачатак* (2-е скл.), хвароба — *здароўе* (2-е скл.), прыход — *адыход* (2-е скл.), верх — *ніз* (2-е скл.), гразь —

чысціня (1-е скл.), грукат — цішыня (1-е скл.), соль — цукар (2-е скл.).

4 Павук (2-е скл.), булён (2-е скл.), гасцінец (2-е скл.), пошта (1-е скл.), шчасце (2-е скл.), сцюжа (1-е скл.), відэлец (2-е скл.), гарбуз (2-е скл.), надвор’е (2-е скл.), калідор (2-е скл.), месца (2-е скл.), яблык (2-е скл.), ручнік (2-е скл.), рукзак (2-е скл.), тэлеграма (1-е скл.).

5 Котёнок — кацяня (2-е скл.), друг — сябар (2-е скл.), ветка — галінка (1-е скл.), ветер — вецер (2-е скл.), автобус — аўтобус (2-е скл.), ёжик — вожык (2-е скл.), белка — вавёрка (1-е скл.), гусеница — вусень (2-е скл.), бумага — папера (1-е скл.), аист — бусел (2-е скл.), яблочно — яблык (2-е скл.), пtiца — птушка (1-е скл.), картошка — бульба (1-е скл.), платье — сукенка (1-е скл.), молодость — маладосць (3-е скл.).

Назоўнікі 1-га скланення і іх канчаткі

2	цвёрды	мяккі	зацвярдзелы	г, к, х
Н. с.	карова	гульня	мара	хмарка
Р. с.	каровы	гульні	мары	хмаркі
Д. с.	карове	гульні	мары	хмарцы
В. с.	карову	гульню	мару	хмарку
Т. с.	каровай	гульнёй	марай	хмаркай
М. с.	аб карове	аб гульні	аб мары	аб хмарцы

4

	Д. с.	М. с.
кніга	кніз ^е	на кніз ^е
дарога	дароз ^е	пры дароз ^е
рука	руц ^э	аб руц ^э
вёска	вёсц ^ы	у вёсц ^ы
муха	мус ^е	аб мус ^е

5

хваля	— хвал ^{яй} , хвал ^{яю}
гара	— гар ^{ой} , гар ^{ою}
рака	— рак ^{ой} , рак ^{ою}
сцяна	— сцян ^{ой} , сцян ^{ою}
сцежка	— сцежк ^{ай} , сцежк ^{аю}
Аленка	— Аленк ^{ай} , Аленк ^{аю}
глыбіня	— глыбін ^{ёй} , глыбін ^{ёю}
Валя	— Вал ^{яй} , Вал ^{яю}
вада	— вад ^{ой} , вад ^{ою}
муха	— мух ^{ай} , мух ^{аю}
школа	— школ ^{ай} , школ ^{аю}
вярба	— вярб ^{ой} , вярб ^{ою}

Правер сябе

1

Балерына

Балерына выступае на сцэне. Нам вельмі спадабалася выступленне *балерыны*. Карэспандэнт газеты вельмі зацікавіўся *балерынай*. У гэтым спектаклі ў *балерыны* вельмі прыгожае адзенне. У гэтым балеце мы ўбачылі знаёмую *балерыну*. Мы падарылі кветкі *балерыне*.

2

Рэпка

Пасадзіў дзед рэпку (В. с.). Вырасла рэпка (Н. с.) вялікая-вялікая. Пайшоў дзед цягнуць рэпку (В. с.). Цягнуў-цягнуў — не змог выцягнуць рэпку (В. с.). Паклікаў на дапамогу бабу (В. с.). Удваіх з бабу (Т. с.) не змаглі выцягнуць. Паклікалі яны ўнучку (В. с.) — не выцягнулі. Клікалі сабачку (В. с.) Жучку (В. с.), кошку (В. с.) Мурку (В. с.) — не паддаецца рэпка (Н. с.)! Вырасшылі паклікаць мышку (В. с.). Усе разам выцягнулі нарэшце рэпку (В. с.)!

3

Кветкі ліпы (Р. с.); над ліпай (Т. с.); пчолы (Н. с.); раніцай (Т. с.); на зямлю (В. с.); раса (Н. с.); расою (Т. с.); трава (Н. с.); далінай (Т. с.).

4

Са слівай (Т. с.); вішнё (Н. с.); моркву (В. с.); бабуля (Н. с.); вясной (Т. с.); з морквай (Т. с.); капуста (Н. с.); у сястры (Р. с.); кніга (Н. с.); вуліца (Н. с.); па вуліцы (М. с.); мяцеліца (Н. с.); у мяцеліцы (В. с.); хмара (Н. с.); з-за хмары (Р. с.); Алеся (Н. с.); Таня (Н. с.); Валя (Н. с.); каля яблыні (Р. с.); вішню (В. с.); у зямлю (В. с.); на паперы (М. с.); для кнігі (Р. с.); дарогай (Т. с.).

5

Сарока і ліса

Жылі побач сарока (Н. с.) і ліса (Н. с.). Сарока (Н. с.) была шумная, стракатала ўвесь час. Не давала лісе (Д. с.) паляваць. Стракатанне сарокі (Р. с.) чуваць было далёка. А лісе (Д. с.) яно перашкаджала сачыць за зайцамі. І вось ліса (Н. с.) вырашыла адпомсціць сароцы (Д. с.). Стаілася ліса (Н. с.) у кусце каля дрэва, дзе было гняздо сарокі (Р. с.). А пад куст прынесла кавалак

хлеба, які знайшла каля вёскі (Р. с.). Падскочыла сарока (Н. с.) да хлеба, а ліса (Н. с.) кінулася на яе, хацела за хвост ухапіць. Ды сарока (Н. с.) убачыла лісу (В. с.), узляцела, звонка застракатала. Прышлося лісе (Д. с.) адбегчы далёка. А потым зрабіла ліса (Н. с.) сабе нару (В. с.) у іншым месцы. Далей ад сарокі (Р. с.)!

Назоўнікі 2-га скланення, іх канчаткі. Родны склон

2 Кот□, акно□, камп'ютар□, камень□, золата□, холад□, возера□, мох□, шпак□, балота□, домік□, вецер□, гняздо□, дзяцел□, дзённік□, мароз□, агонь□.

3 Светлячок□ (м. р.), паток□ (м. р.), на лісточку□ (м. р.), знаёмства□ (н. р.), сонца□ (н. р.), з прастора□ (м. р.), днём□ (м. р.), па свеце□ (м. р.), з аганьком□ (м. р.).

4 Н. с.	агонь□	хлопчык□	здароўе□
Р. с.	агну□	хлопчыка□	здароўя□
Д. с.	агну□	хлопчыку□	здароўю□
В. с.	агонь□	хлопчыка□	здароўе□
Т. с.	агнём□	хлопчыкам□	здароўем□
М. с.	аб агні□	аб хлопчыку□	аб здароўі□

5 Каля дома□, да аленя□, без жолуда□, замест таварыша□, акрамя гароху□, без сябра□, каля гаража□, з-пад пня□, ад

дажджу, з неба, без цукру, супраць акна, з-за яблыка, з-за надвор'я, ад вугла, для міру, супраць руху, каля лугу, да возера, замест слова, замест дывана.

Назоўнікі 2-га скланення, іх канчаткі. Давальны, творны, месны склоны

1 Падарункі

Алесю (Д. с.) і Міхасю (Д. с.) сябры зрабілі падарункі (В. с.). Вучню (Д. с.) Алесю (Д. с.) падарылі рукзакі (В. с.) і альбомі (В. с.). Малому Міхасю (Д. с.) — караблікі (В. с.) і цацачны самазвалі (В. с.). Браты (Н. с.) былі вельмі задаволены прыемнымі падарункамі (Т. с.). Алесьі (Н. с.) за сталом (Т. с.) малюе ў альбоме (М. с.). Міхасьі (Н. с.) у двары (М. с.) гуляе з самазвалам (Т. с.) і караблікам (Т. с.).

2 Радавацца чалавеку, здзіўляцца воблаку, даць сабаку, дапамагчы дрэву, падарыць гораду, пісаць Васільку, махаць самалёту, усміхацца сонцу.

3 Мыць мылам, сустрэцца з героем, піць з цукрам, лятаць над берагам, развіталіся з госцем, нара пад пнём, адрамантаваны майстрам, не жартуй з агнём, узмахнуць крылом, блішчэла серабром.

4 Плыць па возеры, гуляць па лесе, адпачываць у лагеры, зрабілі ў доме, выказваліся аб вучню, гаварылі аб выдатніку, растуць на пні, стаялі ў верасні, сядзела ў гняздзе, пабудаваці на ўзвышшы.

5 Рыхтавацца да даклад^а (Р. с.), ляжаць пад сонейк^{ам} (Т. с.), прыслухацца да дзед^а (Р. с.), размаўляць пра дзятл^а (В. с.), прачытаць пра зубр^а (В. с.), заступіцца за сябр^а (В. с.), ляжаў на стал^е (М. с.), паказвалі ў тэатр^ы (М. с.), прывезлі на самазвал^е (М. с.), сядзелі на бераз^е (М. с.), намалюваць пад воблак^{ам} (Т. с.), падрыхтавацца да ўрок^а (Р. с.), прайшлі каля лес^у (Р. с.), пачырванеў ад сорам^у (Р. с.), не чуваць крык^у (Р. с.), прачытаць у апавяданн^і (М. с.), жылі пад неб^{ам} (Т. с.), жадаць поспех^у (Р. с.).

Правер сябе

1 Сёння, улетку, плывец.

3 Я не ведаю лепшага настаўнік^а (Р. с.). Міхась убачыў настаўнік^а (В. с.) малодшай сястры. Настаўніца пра-чытала сачыненне вучн^я (Р. с.). Настаўніца выклікала да дошкі лепшага вучн^я (В. с.). Алеся запрасіла хлопчык^а (В. с.) на святочны канцэрт. Мы ўбачылі, што хлопчык^а (Р. с.) няма на сцэне. Іголки ў маленькага вожык^а (Р. с.) былі мяккія. Ліса закаціла вожык^а (В. с.) у ручай. У фільме паказалі подзвіг салдат^а (Р. с.). Дзеці распыталі салдат^а (В. с.) пра яго службу.

4

Буслянка

Буслы (Н. с.) звiлі на дубе (М. с.) буслянку. З года (Р. с.) у год (В. с.) буслы (Н. с.) прылятаюць да роднага дуба (Р. с.). Каля буслоў (Р. с.) селіцца шмат шпакоў (Р. с.). У дупле (М. с.) суседняга дуба (Р. с.) пасяліліся

вераб'і (Н. с.). Шпакі (Н. с.) і вераб'і (Н. с.) мірна жывуць з бусламі (Т. с.). Буслам (Д. с.) ніхто не перашкаджае гнездавацца каля дамоў (Р. с.). Жыхары (Н. с.) нават дапамагаюць буслам (Д. с.) будаваць буслянкі.

Назоўнікі 3-га скланення, іх канчаткі

1 Гусь, косць, мыш, гладзь, печ, сіль, рэч, сенажаць, ноч, стоць, радасць, маладосць.

2 Радасць (ж. р., 3-е скл.) — гора (н. р., 2-е скл.), вільгаць (ж. р., 3-е скл.) — сухасць (ж. р., 3-е скл.), весялосць (ж. р., 3-е скл.) — сум (м. р., 2-е скл.), соль (ж. р., 3-е скл.) — цукар (м. р., 2-е скл.), старасць (ж. р., 3-е скл.) — маладосць (ж. р., 3-е скл.).

	цвёрды	мяккі	зацвярдзелы
Н. с.	глыб□	маладосць□	ноч□
Р. с.	глыб <i>і</i>	маладосц <i>і</i>	ноч <i>ы</i>
Д. с.	глыб <i>і</i>	маладосц <i>і</i>	ноч <i>ы</i>
В. с.	глыб□	маладосць□	ноч□
Т. с.	глыб' <i>ю</i>	маладосц <i>ю</i>	ночч <i>у</i>
М. с.	на глыб <i>і</i>	у маладосц <i>і</i>	аб ноч <i>ы</i>

	Р. с.	Д. с.	М. с.
моль —	мол <i>і</i> ,	мол <i>і</i> ,	аб мол <i>і</i>
кроў —	кыв <i>і</i> ,	кыв <i>і</i> ,	аб кыв <i>і</i>
высь —	выс <i>і</i> ,	выс <i>і</i> ,	аб выс <i>і</i>
печ —	печ <i>ы</i> ,	печ <i>ы</i> ,	аб печ <i>ы</i>
радасць —	радасц <i>і</i> ,	радасц <i>і</i> ,	аб радасц <i>і</i>

5 Шаль — *шалем*, шынель — *шынялём*, печ — *печчу*, шэрань — *шэранню*, моладзь — *моладдзю*, гладзь — *гладдзю*, Беларусь — *Беларуссю*, мыш — *мышшу*, ноч — *ноччу*, шыр — *шыр’ю*, медзь — *меддзю*.

Правер сябе

1 Паштальён, тэлеграма, берэт, ахвотна, грымець, ледзьве, улетку, плывец, балерына, сёння.

2 Мы купілі сабаку вялікую костку. Костка ляжала ў кошыку. Мы далі сабаку костку. Сабака падбег да косткі. На костцы было мяса. Сабака быў рады костцы. З косткай у зубах сабака сядзеў каля будкі.

3 Пабудавалі за *Пціччу*, гуляць з *мышшу*, вялікай *радасцю*, павеяла *вільгацю*, пад нізкай *столлю*, вучнёўскай *моладдзю*, славіцца *гасціннасцю*, рускай *печчу*, дакрануцца *далонню*, цікавай *рэччу*, паміж *восенню* і зімой, першай *зеленню*.

4 Лыжная прагулка

Марозным днём (2-е скл., Т. с.) мы выйшлі за горад (2-е скл., В. с.) на лыжах (1-е скл., М. с.). За горадам (2-е скл., Т. с.) звярнулі з дарогі (1-е скл., Р. с.) і пайшлі па лесе (2-е скл., М. с.). Марознае паветра (2-е скл., Н. с.) прыемна абвявала твар (2-е скл., В. с.). Хутка паказаўся стромкі схіл (2-е скл., Н. с.) гары (1-е скл., Р. с.). З радасным крыкам (2-е скл., Т. с.) мы каціліся ўніз. Мы вярнуліся дамоў познім вечарам (2-е скл., Т. с.). Нам вельмі спадабалася лыжная прагулка (1-е скл., Н. с.)!

5

Прятки

Дети играли в прятки. Митя спрятался за телевизором. Егорка залез под письменный стол. Витя закрылся в шкафу. Катя спряталась за шторами. Маленький Владик стал в уголочке и закрыл глазки ручками. Даже кот Мурзик выглядывал из-под одеяла. А Саша всех нашёл. Было очень весело!

Скланенне назоўнікаў у множным ліку

2 Цікавыя кніг[і], паўнаводныя рэк[і], шырокія вуліц[ы], маленькія кацянят[ы], прасторныя пако[і], цяжкія практыкаванні[і], раскідзістыя дрэв[ы], высокія гор[ы], меладычныя песн[і], цёмныя ляс[ы], новыя паліц[ы], цёмныя ноч[ы].

3 Узяў у хлопчык[аў], выбраліся з ляс[оў], назбіралі баравік[оў], белых гурб[аў], атрымалі ад сябр[оў], не відаць сляд[оў], сляды звяр[оў], чародка снегір[оў], паміж клён[аў], сярод куст[оў], некалькі кіламетр[аў], шмат лас[оў], зграя ваўк[оў], шукае зайц[аў], госці вучняў[аў], лясных жыхар[оў], выпусціў з рук[і].

4 Птушкі — птушк[ам], птушк[амі];
дубы — дуб[ам], дуб[амі];
краіны — краін[ам], краін[амі];
лінейкі — лінейк[ам], лінейк[амі];
сшыткі — сшытк[ам], сшытк[амі];
парты — парт[ам], парт[амі];
зоркі — зорк[ам], зорк[амі];

вучні — *вучн[ям], вучн[ямі]*;
жывёлы — *жывёл[ам], жывёл[амі]*;
ночы — *нач[ам], нач[амі]*;
гараджане — *гараджан[ам], гараджан[амі]*;
секунды — *секунд[ам], секунд[амі]*.

- 5 *хмары — аб хмар[ах]*
акуляры — на акуляр[ах]
бацькі — пры бацьк[ах]
вароты — на варот[ах]
рэчкі — на рэчк[ах]
гарады — на гарад[ах]
штаны — на штан[ах]
вёскі — у вёск[ах]
людзі — аб людз[ях]
мары — аб мар[ах]
апельсіны — у апельсін[ах]
канікулы — на канікул[ах]
санкі — на санк[ах]
дарогі — па дарог[ах]

Правер сябе

- 1 Булён, смяяцца, бутэрброд, блішчаць, воблака, сшы-так, ахвотна, паштальён, грымець, ледзьве, берэт, тэ-леграма, балерына, плывец, сёння, улетку, гараджане, секунда.

2

1-е скл.

2-е скл.

3-е скл.

Н. с. сов[ы]

вожык[і]

печ[ы]

песн[і]

сёл[ы]

рыс[і]

Р. с. соў[]

вожык[аў]

печ[аў]

песень[]

сёл[аў]

рыс[ей]

Д. с. сов[ам]

вожык[ам]

печ[ам]

песн[ям]

сёл[ам]

рыс[ям]

В. с. соў[]

вожык[аў]

печ[ы]

песн[і]

сёл[ы]

рыс[ей]

Т. с. сов[амі]

вожык[амі]

печ[амі]

песн[ямі]

сёл[амі]

рыс[ямі]

М. с. аб сов[ах]

аб вожык[ах]

на печ[ах]

у песн[ях]

у сёл[ах]

аб рыс[ях]

3

Н. с.

М. с.

Дуюць вятр[ы], распусціліся на галінк[ах], бачыць

В. с.

В. с.

жураўл[ёў], глядзеў на хлопчык[аў], назбірала падасі-

Р. с.

Н. с.

навік[аў], прыціхлыя птушк[і], з'яўляюцца на прата-

М. с.

Д. с.

Т. с.

лінк[ах], дапамагаюць бацьк[ам], узыходзіць над пал[ямі],

В. с.

Р. с.

В. с.

радуе людз[ей], шмат звяр[оў], марыць пра падарожж[ы],

Т. с.

ласуецца ягад[амі].

4 З кнігамі — *сябраваць з кнігамі* (ж. р., мн. л., Т. с.), да прыяцеля — *пайду да прыяцеля* (м. р., адз. л., Р. с.), аб Беларусі — *чыталі аб Беларусі* (ж. р., адз. л., М. с.), гісторыі — *цікавыя гісторыі* (ж. р., мн. л., Н. с.), джэмам — *намазалі джэмам* (м. р., адз. л., Т. с.), пад зоркамі — *гулялі пад зоркамі* (ж. р., мн. л., Т. с.), за дрэвамі — *хавацца за дрэвамі* (н. р., мн. л., Т. с.), пасля дажджу — *сустрэцца пасля дажджу* (м. р., адз. л., Р. с.), над зямлёй — *лятаць над зямлёй* (ж. р., адз. л., Т. с.), каля школы — *збіраемся каля школы* (ж. р., адз. л., Р. с.).

5 Гэта словы, якія абазначаюць *прадмет* і адказваюць на пытанні *хто? што?*

Назоўнікі, якія абазначаюць людзей і жывёл, адказваюць на пытанне *хто?*

Назоўнікі, якія абазначаюць рэчы, расліны, адказваюць на пытанне *што?*

Назоўнікі бываюць *галоўнымі* (дзеінік) і *даданымі* членамі сказа.

Бываюць *жаночага, мужчынскага, ніякага* роду.

Да назоўнікаў *жаночага роду* можна падставіць словы *яна, мая*.

Да назоўнікаў *мужчынскага роду* можна падставіць словы *ён, мой*.

Да назоўнікаў *ніякага роду* можна падставіць словы *яно, маё*.

Назоўнікі бываюць 1-га, 2-га і 3-га *скланення*.

Да 1-га скланення адносяцца назоўнікі *жаночага роду з канчаткамі -а, -я*.

Да 2-га скланення адносяцца назоўнікі *мужчынскага роду з нулявым канчаткам і ніякага роду з канчаткамі -о, -ё, -а, -е*.

Да 3-га скланення адносяцца назоўнікі *жаночага роду з нулявым канчаткам*.

Назоўнікі змяняюцца па *ліках*.

Назоўнікі ўжываюцца ў *адзіночным і множным ліку*.

Каб вызначыць род назоўніка, змяняем яго так, каб ён абазначаў *адзін* прадмет, адказваў на пытанне *хто?* або *што?*, і падстаўляем патрэбныя словы.

Каб вызначыць род назоўніка, які стаіць у форме множнага ліку, трэба паставіць яго ў форму *адзіночнага ліку* і падставіць да яго патрэбныя словы.

Змяненне назоўнікаў па пытаннях называецца *змяненнем па склонах*, або *скланеннем*.

Склоны і склонавыя пытанні:

Н. с. — хто? што?

Р. с. — каго? чаго?

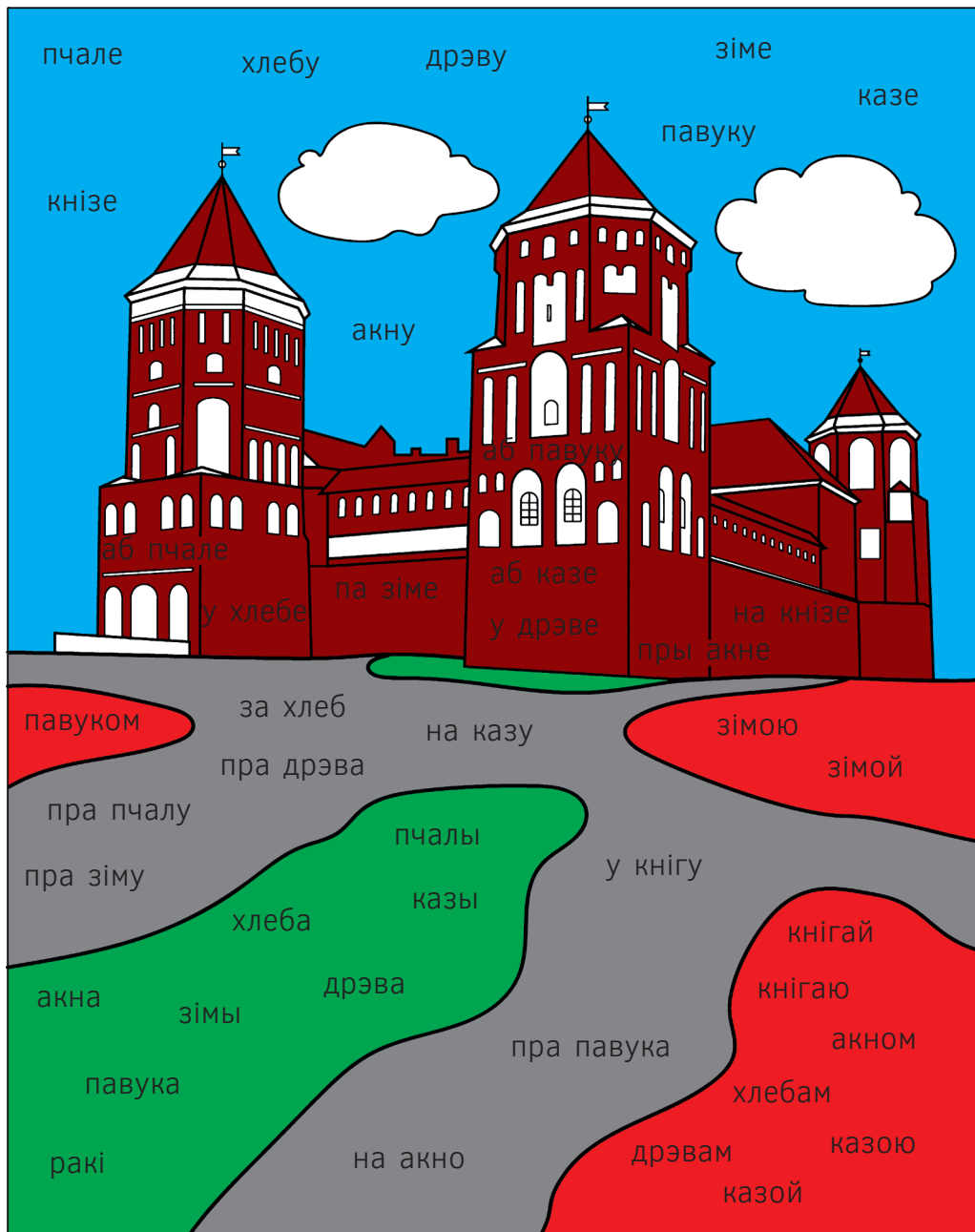
Д. с. — каму? чаму?

В. с. — каго? што?

Т. с. — кім? чым?

М. с. — (аб) кім? чым?

Ажыві малюнак

Прыметнік

Змяненне прыметнікаў па родах, ліках і склонах

- 1** Дабрыня — *добры*, сум — *сумны*, літаратура — *літаратурны*, зіма — *зімовы*, клас — *класны*, дрэва — *драўляны*, хлеб — *хлебны*, рука — *ручны*, шакалад — *шакаладны*, школа — *школьны*.
- 2** Сонечны: *сонечны* настрой, *сонечнае* надвор'е, *сонечная* кропелька, *сонечныя* прамяні.
Прыгожы: *прыгожы* малюнак, *прыгожы* чалавек, *прыгожыя* кветкі, *прыгожы* ўчынак, *прыгожыя* словы.
- 3** Спакойныя (*мн. л.*) *дзеці*; салодкая (*ж. р., адз. л.*) *цукерка*; маладое (*н. р., адз. л.*) *пакаленне*; белы (*м. р., адз. л.*) *снег*; снежныя (*мн. л.*) *гурбы*; шустрыя (*мн. л.*) *кацяняты*; шырокая (*ж. р., адз. л.*) *дарога*.

Скланенне прыметнікаў мужчынскага і ніякага роду

- 2** Прыгожы *падпіс (м. р.)*, новае *паліто (н. р.)*, густы *пыл (м. р.)*, шэры *цень (м. р.)*, шырокі *стэп (м. р.)*, спелы *яблык (м. р.)*, моцны *боль (м. р.)*, вучоны *сабака (м. р.)*, густая *таполя (ж. р.)*, залаты *медаль (м. р.)*, белы *вусень (м. р.)*, шэрая *гусь (ж. р.)*.

3 Дом (які?) высок[і]; дывану (якому?) мякк[аму]; алоўкам (якім?) каляров[ым]; аб возеры (якім?) лясн[ым]; у святле (якім?) ярк[ім]; лістом (якім?) клянов[ым]; пад дажджом (якім?) вяснов[ым]; на стале (якім?) драўлян[ым]; каля мухамора (якога?) чырвон[ага]; яблыкам (якім?) спел[ым]; ветру (якому?) халодн[аму]; аб надвор'і (якім?) пераменлів[ым]; пра фільм (які?) цікав[ы].

4 Т. с. — працавітым сумленным народам; М. с. — аб працавітым сумленным народзе.

Т. с. — салодкім спелым яблыкам; М. с. — на салодкім спелым яблыку.

Т. с. — чыстым празрыстым паветрам; М. с. — у чыстым празрыстым паветры.

Т. с. — маленькім рыжым лісянём; М. с. — аб маленькім рыжым лісяняці.

5 Сняжок (які?) белы (адз. л., м. р., Н. с.);
у садзе (якім?) вялікім (адз. л., м. р., М. с.);
лесам (якім?) густым (адз. л., м. р., Т. с.);
з прыяцелем (якім?) добрым (адз. л., м. р., Т. с.);
бацьку (якому?) роднаму (адз. л., м. р., Д. с.);
на агародзе (якім?) маленькім (адз. л., м. р., М. с.);
падарожжа (якога?) доўгага (адз. л., н. р., Р. с.);
дымам (якім?) чорным (адз. л., м. р., Т. с.);
са свістам (якім?) гучным (адз. л., м. р., Т. с.);
абеду (якога?) смачнага (адз. л., м. р., Р. с.);
воблака (якое?) лёгкае (адз. л., н. р., Н. с.).

Правер сябе

1	17	1	14	16	26	15	10	12
	П	А	М	О	Ч	Н	І	Ў

- 2 Вучню (якому?) найлепшаму (адз. л., м. р., Д. с.);
 ветрам (якім?) моцным (адз. л., м. р., Т. с.);
 за вуглом (якім?) другім (адз. л., м. р., Т. с.);
 вугалю (якому?) чорнаму (адз. л., м. р., Д. с.);
 вузлом (якім?) марскім (адз. л., м. р., Т. с.);
 маладзік (які?) яркі (адз. л., м. р., Н. с.);
 у красавіку (якім?) цёплым (адз. л., м. р., М. с.);
 пры дрэве (якім?) высокім (адз. л., н. р., М. с.);
 госця (якога?) добрага (адз. л., м. р., Р. с. / В. с.);
 у горад (які?) родны (адз. л., м. р., В. с.);
 у паветры (якім?) свежым (адз. л., н. р., М. с.).

н. р., Т. с.

н. р., В. с.

- 3 Пушыст пакрываюла, у зімов надвор'е, на
 м. р., М. с. м. р., Т. с. м. р., Д. с.
 роўн катку, беленьк зайцам, марозн дню,
 м. р., М. с. м. р., Т. с. м. р., В. с.
 у цяжк ранцы, чароўн днём, пра моцн вецер,
 н. р., Н. с. м. р., Т. с. м. р., Р. с.
 пушыст кацяня, іскрыст снегам, зімов лесу,
 н. р., В. с. м. р., Т. с. м. р., В. с.
 у бел ўбранне, смачн кавуном, пра баскетболь-
 м. р., М. с.
 н мяч, у нов касцюме.

В. с.

4 Мы выйшлі на *вячэрнюю* прагулку. Нас абвьявае

Т. с.

М. с.

прахалодным ветрыкам. У *чорным* небе ззяюць яркія

Т. с.

М. с.

зоркі. *Рыжым* агеньчыкам мільгае вавёрачка ў *гнуткім*

Т. с.

галлі дрэў. Мы прайшлі побач з *невялікім* ручайком.

Н. с.

Вельмі *прыемная* была прагулка!

5 Сладкий пирог — *салодкі пірог*.

Сказочный герой — *казачны герой*.

Молоденькое деревце — *маладзенькае дрэўца*.

Весеннее небо — *вясновае неба*.

Скланенне прыметнікаў жаночага роду

2 Вясна — *вяснов^{ая}* (ж. р.) ноч;

кніга — *кніжн^{ая}* (ж. р.) паліца;

радасць — *радасн^{ая}* (ж. р.) вестка;

школа — *школьн^{ая}* (ж. р.) сталовая;

цацка — *цацачн^{ая}* (ж. р.) крама;

дабрыня — *добр^{ая}* (ж. р.) жанчына;

рака — *рачн^{ая}* (ж. р.) вада;

зіма — *зімов^{ая}* (ж. р.) раніца;

бяроза — *бярозав^{ая}* (ж. р.) кара.

3 У сукуцы (якой?) *нов^{ай}* (адз. л., ж. р., М. с.);

зямля (якая?) *чорн^{ая}* (адз. л., ж. р., Н. с.);

вясну (якую?) *ранн^{юю}* (адз. л., ж. р., В. с.);

на паперы (якой?) *каляров*ай (адз. л., ж. р., М. с.);
з кнігай (якой?) *цікав*ай (адз. л., ж. р., Т. с.);
пра вёску (якую?) *маленьк*ую (адз. л., ж. р., В. с.).

4 Восень (якая?) *халодная* (адз. л., ж. р., Н. с.);
пралескай (якой?) *маленькай* (адз. л., ж. р., Т. с.);
з дарогі (якой?) *шырокай* (адз. л., ж. р., Р. с.);
шапку (якую?) *зімовую* (адз. л., ж. р., В. с.);
на зорку (якую?) *яркую* (адз. л., ж. р., В. с.);
дзяўчынцы (якой?) *прыгожай* (адз. л., ж. р., Д. с.);
аб рыбцы (якой?) *рачнай* (адз. л., ж. р., М. с.).

5 Р. с. — глыбокай паўнаводнай ракі; Д. с. — глыбокай
паўнаводнай рацэ; Т. с. — глыбокай паўнаводнай ракой;
М. с. — аб глыбокай паўнаводнай рацэ.

Р. с. — зімняй снежнай дарогі; Д. с. — зімняй
снежнай дарозе; Т. с. — зімняй снежнай дарогай;
М. с. — аб зімняй снежнай дарозе.

Р. с. — добрай вясёлай песні; Д. с. — добрай вясёлай
песні; Т. с. — добрай вясёлай песняй; М. с. — у добрай
вясёлай песні.

Правер сябе

1 *Ззяць.*

На небе *ззялі* яркія зоркі. У хлопчыка ад радасці
ззялі вочы. Ад сонечных прамянёў *ззяла* кропелька
расы. Пасуд *ззяў* чысцінёй.

2 Добр[ая], горк[ая], салодк[і], добр[ая], добр[ую], ранн[яя], позн[яя], смачнейш[ай], родн[ай], родн[ая], чуж[ая], чуж[ой], добр[ай], добр[ая].

3 Чырвон[ую] зару; у зімов[ую] сцюжу; у позн[кою] восень; пра родн[ую] краіну.

4 Прышла *ранн[яя]* (ж. р., Н. с.) вясна. Хутка вырасла *густ[ая]* (ж. р., Н. с.) трава. Зацвілі *вяснов[ыя]* (ж. р., Н. с.) кветкі. Дзеці гулялі на *шырок[ай] прыгож[ай]* (ж. р., М. с.) паляне. Над травой лётала *лёгк[ая]* (ж. р., Н. с.) страказа. На ўскрайку паляны расла *вялік[ая]* (ж. р., Н. с.) бяроза. На бярозе звiла гняздо *шэр[ая]* (ж. р., Н. с.) варона. Яна гучна каркала, можа, таксама радавалася *цёпл[ай]* (ж. р., Д. с.) вясне.

5 Я люблю гуляць па *бліжнім* лесе. Адноўчы восенню адбыўся *цікавы* выпадак. Вечарам я выйшла на *кароткую* прагулку. Раптам *вузкую* сцежачку перабегла вавёрка. Яна ўзабралася на *высокую* сасну і з *вялікай* цікаўнасцю пазірала на мяне. У зубках *рыжая* вавёрка трымала *маленькі* арэшак. Я стала размаўляць з *цікаўнай* вавёркай. Спачатку яна зацікаўлена слухала. Але ж неўзабаве я выпадкова махнула *невялікай* галінкай, якую трымала ў руках. *Рыжанькая* вавёрачка спуджана ўзмахнула *пухнатым* хвостом і скокнула на *іншую* сасну. Арэшак зваліўся на *сырую* зямлю. Можа, вясною прарасце.

Скланенне прыметнікаў множнага ліку

- 2 Дубамі (якімі?) магутнымі (мн. л., Т. с.);
нотам (якім?) знаёмым (мн. л., Д. с.);
птушак (якіх?) пералётных (мн. л., Р. с.);
на лыжах (якіх?) новых (мн. л., М. с.);
пад рабінамі (якімі?) чырвонымі (мн. л., Т. с.);
пры бацьках (якіх?) родных (мн. л., М. с.).
- 3 Прыгож^{ыя} модн^{ыя} акуляры.
Чырвон^{ыя} садов^{ыя} кветкі.
Вялік^{ія} востр^{ыя} нажніцы.
Нов^{ыя} каляров^{ыя} алоўкі.
Рознакаляров^{ай} ярк^{ай} вясёлкай.
- 4 Рыж^{ыя} смешн^{ыя} шчаняты — Р. с. — рыж^{ых}
смешн^{ых}шчанят; В. с. — рыж^{ых} смешн^{ых} шчанят;
М. с. — аб рыж^{ых} смешн^{ых} шчанятах.
Любім^{ыя} малодш^{ыя} сястрычкі — Р. с. — любім^{ых}
малодш^{ых} сястрычак; В. с. — любім^{ых} малодш^{ых} ся-
стрычак; М. с. — аб любім^{ых} малодш^{ых} сястрычках.
Бліскуч^{ыя} маленьк^{ія} рыбка — Р. с. — бліскуч^{ых}
маленьк^{іх} рыбак; В. с. — бліскуч^{ых} маленьк^{іх} рыбак;
М. с. — аб бліскуч^{ых} маленьк^{іх} рыбках.
- 5 Аб дзяўчынках добр^{ых}, прыветн^{ых} — М. с.;
пры мараках падцягнут^{ых}, ваенн^{ых} — М. с.;
у камп'ютарах сучасн^{ых}, нов^{ых} — М. с.;
на коўдрах снежн^{ых}, бел^{ых} — М. с.

Правер сябе

1 Вуліца, цвісці.

2 Гэты выпадак адбыўся ў адным з *гарадскіх* двароў. На *канадскім* клёне, што расце паміж *высокімі* будынкамі, сям'я сарок змайстравала гняздо. *Заакіяянскія* клёны тут добра ўжываюцца з нашымі. Пára *белабокіх* птушак з *доўгімі вузкімі* хвастамі некалькі дзён запар насіла ў дзюбах *танюсенькія* галінкі і старанна ўладкоўвала ў гняздо на дрэве, куды потым былі адкладзены два *маленькія* яйкі.

І тут з'явіліся дзве *шэра-чорныя* вароны, якія вырашылі адабраць яйкі і гняздо ў гаспадароў. Пачалася бойка. *Вялізныя* вароны кіпцюрамі рвалі ў сарок пер'е, якое *лёгкімі* парашуцікамі падала на *зялёны* дыван травы, аздоблены *залацістымі* дзьмухайцамі. *Моцнымі* дзюбамі *хітрыя*, *нахабныя* вароны наносілі *балючыя* ўдары.

Але ўсё ж такі сарокі перамаглі і адбілі ў ворагаў сваё гняздо!

3 У цёмн[ым] брудн[ым] пакоі — у светлым чыстым пакоі (М. с.).

Гарач[ае] летн[яе] надвор'е — марознае зімовае надвор'е (Н. с. / В. с.).

Нестаранн[ыя], лянiв[ыя] вучні — старанныя, працалюбiвыя (працавiтыя) вучні (Н. с.).

Халодн[ы]м зімов[ы]м паветрам — *цёплым летнім паветрам* (Т. с.).

Брыдк[і]мі пажоўкл[ы]мі кветкамі — *прыгожымі свежымі кветкамі* (Т. с.).

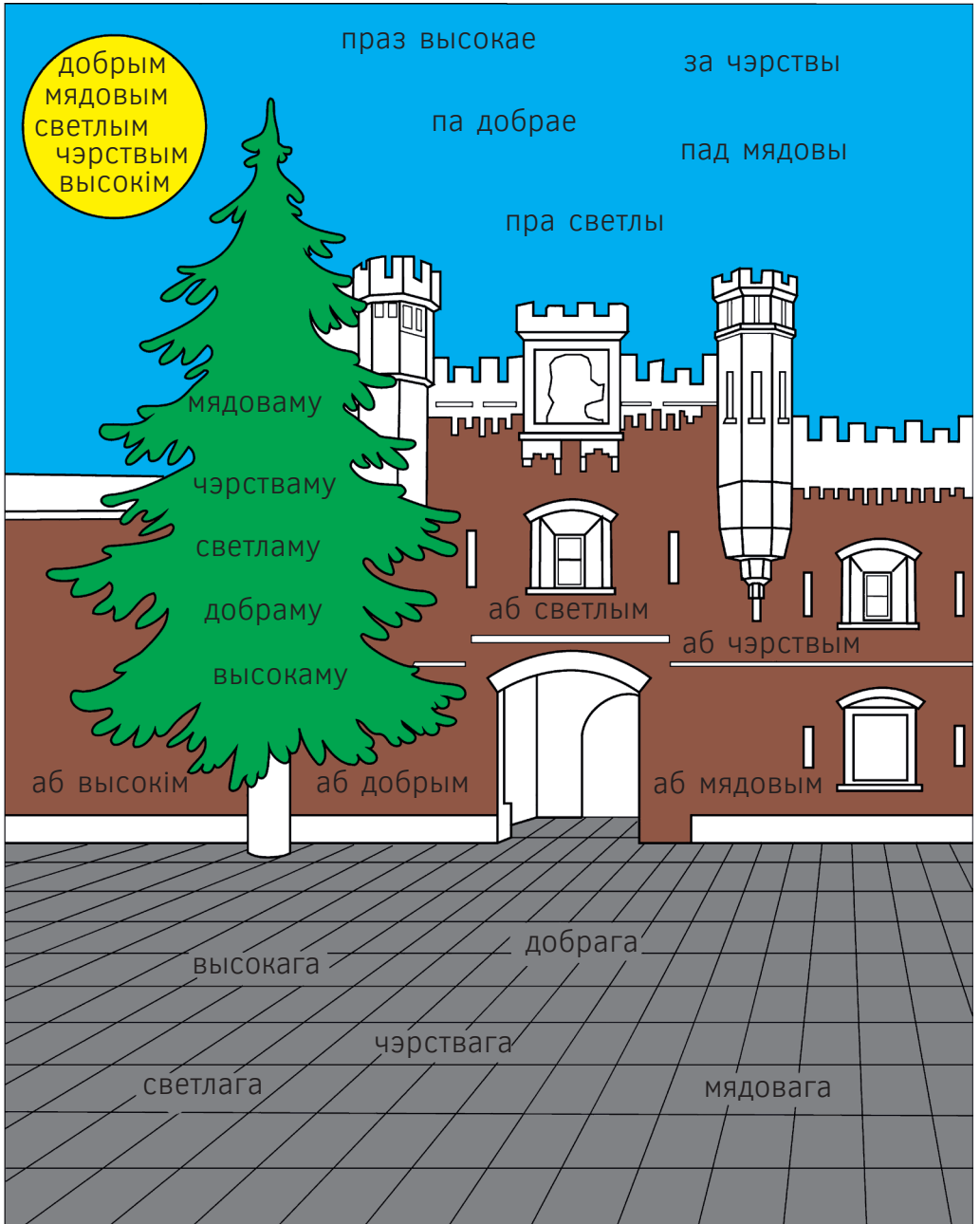
Доўг[а]й зімов[а]й ноччу — *кароткай летняй ноччу* (Т. с.).

Вялік[а]е чорн[а]е кацяня — *маленькае белае кацяня* (Н. с. / В. с.).

Рознакаляров[а]й, ярк[а]й вясёлкай — *аднатоннай, цьмянай вясёлкай* (Т. с.).

4 1б, 2в, 3в, 4б, 5а, 6б, 7в, 8а.

Ажыві малюнак

Правер сябе

1 Дэлегацыя, чацвёрты, услых.

Мы вучымся ў *чацвёртым* класе. На ўроках фізкультуры я стаю *чацвёртым* па росце. Я адказаў на пытанне *ўслых*. Дачка чытала маме кніжку *ўслых*. Да нас у школу прыехала *дэлегацыя*. У складзе *дэлегацыі* былі нашы аднагодкі. У наступным годзе наша *дэлегацыя* паедзе ў іншы горад з візітам. У нашай *дэлегацыі* будуць толькі выдатнікі.

Н. с. Р. с.
2 Мы вучымся ў школе. У нас добрыя адзнакі па ўсіх
Д. с. Т. с.
прадметах. Нам даводзіцца многа працаваць. Намі за-
В. с.
даволены ўсе настаўнікі. Пра нас пісалі ў дзіцячым
Т. с.
часопісе. Настаўнікі ходзяць з *намі* ў кіно.

3 У нас была экскурсія ў лес. Мы спыніліся на палянцы. На ёй было шмат розных раслін. Побач з *намі* рос вялікі куст. На ім красаваліся прыгожыя кветкі. Яны вельмі прыемна пахлі. Мне захацелася сарваць кветку. А яна ўкалола мяне сваімі шыпамі. У мяне выступілі слёзы ад болю.

Тып тэксту: апавяданне.

4 Сядзеў каля мяне (1-я ас., адз. л., Р. с.);
хадзіла з ёю (3-я ас., адз. л., Т. с.);
прыбег да яго (3-я ас., адз. л., Р. с.);
расказаў пра вас (2-я ас., мн. л., В. с.);

адпачывалі ў нас (1-я ас., мн. л., Р. с.);
вяртаўся з табою (2-я ас., адз. л., Т. с.);
спытаў у цябе (2-я ас., адз. л., Р. с.).

5 Гэта словы, якія ўказваюць на асобу ці прадмет, але не называюць іх.

Займеннікі, якія ўказваюць на асобы, называюцца асабовымі.

Займеннікі ў сказе бываюць галоўнымі ці даданымі членамі.

Займеннікі могуць ужывацца для сувязі сказаў у тэксце.

Яны дапамагаюць пазбегнуць паўтарэння адных і тых жа слоў.

Асабовыя займеннікі падзяляюцца на тры асобы.

1-я асоба — я, мы.

2-я асоба — ты, вы.

3-я асоба — ён, яна, яно, яны.

Займеннікі змяняюцца па ліках.

Асабовыя займеннікі бываюць адзіночнага і множнага ліку.

Я, ты, ён, яна, яно — займеннікі адзіночнага ліку.

Мы, вы, яны — займеннікі множнага ліку.

Займеннікі 3-й асобы ў адзіночным ліку маюць формы ўсіх трох родаў:

ён — м. р.;

яна — ж. р.;

яно — н. р.

Асабовыя займеннікі змяняюцца па склонах.

Склоны і склонавья пытанні:

Н. с. — хто?

Р. с. — каго?

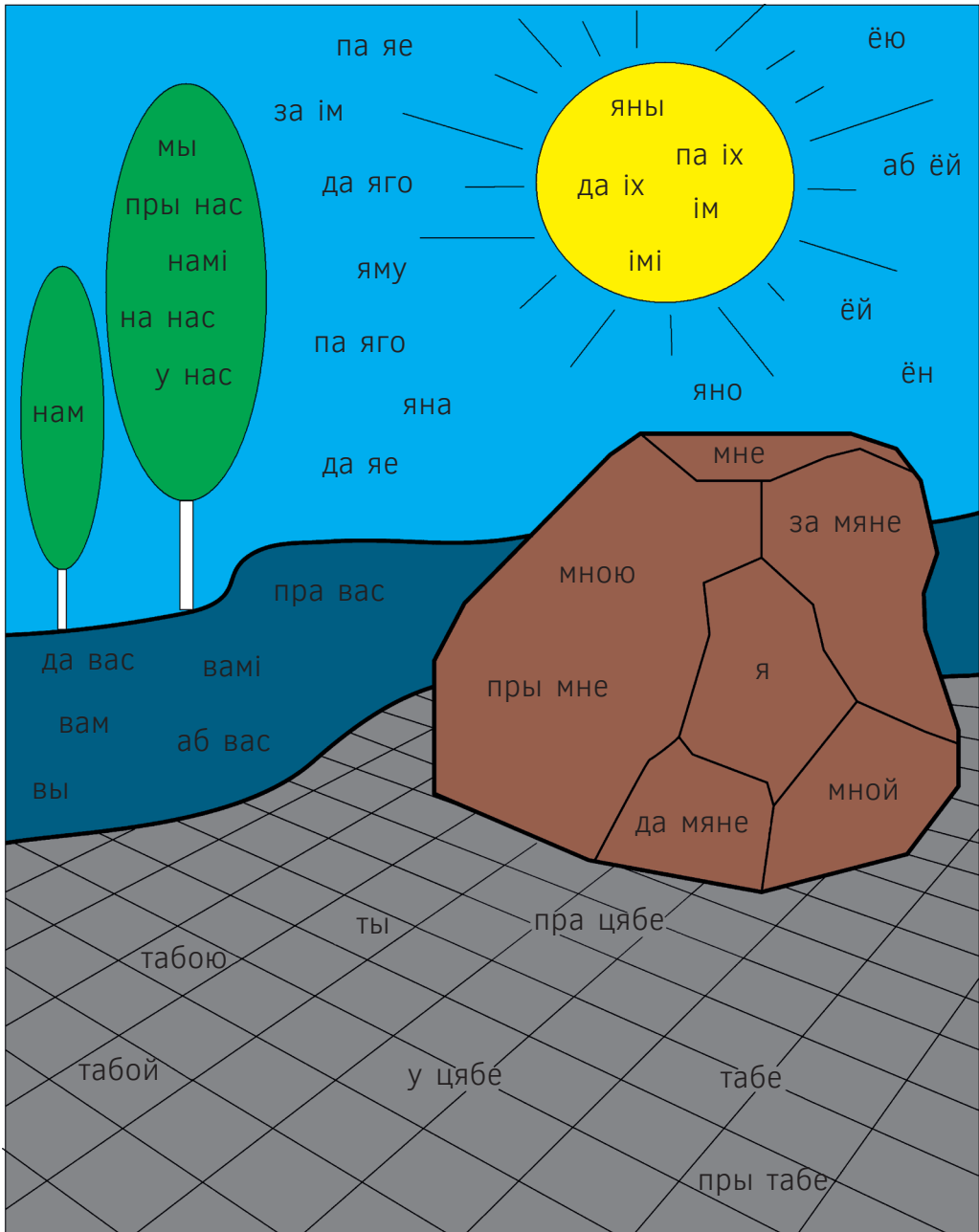
Д. с. — каму?

В. с. — каго?

Т. с. — кім?

М. с. — (пры) кім?

Ажыві малюнак

Дзеяслоў

Змяненне дзеясловаў па часах і ліках

- 1 ручай *цячэ*
ластаўкі *лятаюць*
агуркі *растуць*
горад *красуецца*
вучаніца *займаецца*

2 Не палажыўшы, не знойдзеш. Адклад не ідзе на лад. Калі здолееш узяцца за справу — і снег загарыцца, а не здолееш — і масла не ўспыхне. Адна галавешка і ў печы не гарыць, а дзве і ў полі не гаснуць.

3 Салдат (*што зрабіў?*) падкруціў вусы. (*Што зрабілі?*) Памылі салдатавы памочнікі шынель і (*што зрабілі?*) пацягнулі на бераг (*што рабіць?*) сушыць. (*Што зрабіла?*) Убачыла гэта царская дачка з палаца — (*што зрабіла?*) здзівілася.

(*Што зрабіў?*) Стаў салдат мужам царскай дачкі, а (*што рабіць?*) жыць у палацы (*што рабіць?*) не хоча. (*Што зрабіў?*) Сабраў ён сваё войска і (*што зрабіў?*) пайшоў на цара вайною. (*Што зрабіла?*) Заплакала жонка і сама (*што зрабіла?*) паехала з бацькам на вайну.

4 Кветка (*што зрабіла?*) адцвіла (*пр. ч., адз. л.*);
сябры (*што зрабілі?*) сустрэліся (*пр. ч., мн. л.*);
дзіця (*што зрабіць?*) намалюе (*буд. ч., адз. л.*);
вучні (*што робяць?*) займаюцца (*цяп. ч., мн. л.*);

параход (што зрабіў?) адплыў (пр. ч., адз. л.);
майстар (што робіць?) працуе (цяп. ч., адз. л.).

- 5 Вецер гуляе, вые, дзьме, здувае (цяп. ч.).
Зоркі ззялі, свяцілі, мільгали (пр. ч.).
Агонь гарыць, асвятляе, грэе (цяп. ч.).
Машына паедзе, паімчыць, павязе (буд. ч.).

Змяненне дзеясловаў прошлага часу па родах. Суфіксы дзеясловаў прошлага часу

- 1 Вучаніца пісала, чытала.
Вучань пісаў, чытаў.
Дзіця пісала, чытала.
Сястра гуляла, скакала.
Брат гуляў, скакаў.
Кацяня гуляла, скакала.
Машына ехала, круцілася.
Аўтобус ехаў, круціўся.
Кола ехала, круцілася.

2	ён	яна	яно
расцвітаць	расцвітаў	расцвітала	расцвітала
ісці	ішоў	ішла	ішло
зайсці	зайшоў	зайшла	зайшло
знайсці	знайшоў	знайшла	знайшло
прасіць	прасіў	прасіла	прасіла
надзець	надзеў	надзела	надзела

- 3 зелянела — *зелянелі* плыў — *плылі*
 выглядаў — *выглядалі* збірала — *збіралі*
 маляваў — *малявалі* працаваў — *працавалі*
 расло — *раслі* цвіла — *цвілі*
 узяло — *узялі* касіў — *касілі*
 шукала — *шукалі* пісала — *пісалі*
 слухаў — *слухалі* выглянуў — *выглянулі*

пр. ч., ж. р.

пр. ч., ж. р.

- 4 ♦ Жар-птушка зляцела на зямлю. Тут яна ўбачыла пачастункі.

пр. ч., м. р.

пр. ч., м. р.

- ♦ Узяў Іван гэты клубок і пусціў перад сабою.

пр. ч., м. р.

- ♦ Пакланіўся Іван старой бабульцы.

пр. ч., м. р.

- ♦ Крумкач выдру дзюбаю біў. А выдра крумкача зубамі грызла.

- 5 Малюе — *малявалі*.
 Цвіце — *цвілі*.
 Зелянее — *зелянелі*.
 Прынёс — *прывнеслі*.

Незначальная форма дзеяслова

- 1 Што рабіць? *Маляваць, жыць, любіць, гуляць, цвісці*
 Што зрабіць? *Выступіць, намаляваць, пражыць, палюбіць, прагуляць, адцвісці*.

2	што рабіць?	пр. час	цяп. час	буд. час
	мыць	<i>мыў(-ла)</i>	<i>мыю</i>	<i>буду мыць</i>
	шукаць	<i>шукаў(-ла)</i>	<i>шукаю</i>	<i>буду шукаць</i>
	чытаць	<i>чытаў(-ла)</i>	<i>чытаю</i>	<i>буду чытаць</i>
	вучыць	<i>вучыў(-ла)</i>	<i>вучу</i>	<i>буду вучыць</i>

3 Заставіць, падставіць, выставіць, адставіць, прыставіць.

Засадзіць, падсадзіць, высадзіць, адсадзіць, прысадзіць.

Занесці, паднесці, вынесці, аднесці, прынесці.

Забегчы, падбегчы, выбегчы, адбегчы, прыбегчы.

Заехаць, пад'ехаць, выехаць, ад'ехаць, прыехаць.

4 Ахоўваць (каго?) *сябра (В. с.)*, (што?) *краіну (В. с.)*; пісаць (каму?) *бабулі (Д. с.)*, (аб кім?) *аб жывёлах (М. с.)*; агледзець (каго?) *дзяўчынку (В. с.)*, (што?) *дом (В. с.)*; напісаць (каму?) *матулі (Д. с.)*, (што?) *навіны (В. с.)*; вучыць (каго?) *дзяцей (В. с.)*, (што?) *верш (В. с.)*.

5 Чытаць — *прачытаць*; лічыць — *палічыць*; рашыць — *вырашыць*; маляваць — *намаляваць*; грымець — *прагрымець*; ззяць — *заззяць*; звінець — *празвінець*; жадаць — *пажадаць*.

Правапіс дзеясловаў на **-ся, -цца**

1 Хто (*што робіць?*) не ляніцца, той справай сваёй (*што робіць?*) ганарыцца. Трэба (*што зрабіць?*) нахіліцца,

каб з ручая (*што зрабіць?*) напіцца. У чужым краі толькі вецер (*што зробіць?*) зжаліцца. З якім (*што зробіш?*) пазнаешся, такім сам (*што зробіш?*) станешся.

2 Лячуся — *цяп. ч., адз. л., вылечымся — буд. ч., мн. л.,* лячылася — *пр. ч., адз. л.,* лечыцца — *цяп. ч., адз. л.,* вылечацца — *буд. ч., мн. л.,* зменішся — *буд. ч., адз. л.,* зменімся — *буд. ч., мн. л.,* памяняліся — *пр. ч., мн. л.,* мяняецца — *цяп. ч., адз. л.,* мяняешся — *цяп. ч., адз. л.,* змяніліся — *пр. ч., мн. л.,* памяняецца — *буд. ч., адз. л.*

4 Я пад'ехаў да рэчкі. Мне вельмі захацелася выкупацца. Вада ад сонца змянілася, зазіхацела. Рэчка пералівалася рознымі колерамі. Я зайшоў у ваду і купаўся доўга і з задавальненнем. Накупаўся, выйшаў на бераг і паехаў далей.

5 Лячыць — *лячуся, лечацца;*
мыць — *памыецця, памыецца;*
мяняць — *мяняемця, мяняецца.*

Змяненне дзеясловаў цяперашняга і будучага часу па асобах і ліках (спражэнне)

2 Птушка ляціць (*3-я ас., адз. л.*); сябар ідзе (*3-я ас., адз. л.*); мы чытаем (*1-я ас., мн. л.*); я мыюся (*1-я ас., адз. л.*); настаўніца сустракае (*3-я ас., адз. л.*); сонейка ўстае (*3-я ас., адз. л.*).

3 *Незначальная форма*

1-я асоба: адз. л. (я)

мн. л. (мы)

2-я асоба: адз. л. (ты)

мн. л. (вы)

3-я асоба: адз. л. (ён, яна, яно)

мн. л. (яны)

Незначальная форма

1-я асоба: адз. л. (я)

мн. л. (мы)

2-я асоба: адз. л. (ты)

мн. л. (вы)

3-я асоба: адз. л. (ён, яна, яно)

мн. л. (яны)

хваліць

пахвалю

пахвалім

пахваліш

пахваліце

пахваліць

пахваляць

прасіць

запрашу

запросім

запросіш

запросіце

запросіць

запросяць

4 *Незначальная форма*

1-я асоба: адз. л. (я)

мн. л. (мы)

2-я асоба: адз. л. (ты)

мн. л. (вы)

3-я асоба: адз. л. (ён, яна, яно)

мн. л. (яны)

Незначальная форма

1-я асоба: адз. л. (я)

мн. л. (мы)

2-я асоба: адз. л. (ты)

мн. л. (вы)

3-я асоба: адз. л. (ён, яна, яно)

мн. л. (яны)

працаваць

працую

працуем

працуеш

працуеце

працуе

працуюць

вучыцца

вучуся

вучымся

вучышся

вучыцеся

вучыцца

вучацца

5 Дрэва расце (3-я ас., адз. л.); тата бяжыць (3-я ас., адз. л.); дзеці гуляюць (3-я ас., мн. л.); ты малюеш (2-я ас., адз. л.); я працую (1-я ас., адз. л.).

Правер сябе

1 Не хадзіў — *хадзіць*, не плавае — *плаваць*, не крыўдзіла — *крыўдзіць*, не вучылася — *вучыцца*, не губляў — *губляць*, не працавала — *працаваць*, не малюе — *малюваць*, не дзьме — *дзьмуць*.

2 Я берагу свае кнігі. — *Берагчы кнігі.*

Турысты падымаліся на гару. — *Падымацца на гару.*

Мы добра вучымся ў школе. — *Вучыцца ў школе.*

3 Моцна дуб стаіць (адз. л., цяп. ч.). Ён (3-я ас.) ніколі не гнецца (адз. л., цяп. ч.) ад ветру.

Зелянее (адз. л., цяп. ч.) бярозка. Яна (3-я ас.) шуміць (адз. л., цяп. ч.) сваім лісцем.

Сонца ўзыходзіць (адз. л., цяп. ч.). Яно (3-я ас.) шле (адз. л., цяп. ч.) наўкола святло.

Міша вучыцца (адз. л., цяп. ч.) у чацвёртым класе. Ён (3-я ас.) добра вучыцца (адз. л., цяп. ч.).

4 Дзеясловы адзіночнага ліку: *іду, ідзеш, спіць.*

Дзеясловы множнага ліку: *ідзяце, ідуць, размаўляюць, нясуць.*

Дзеясловы 1-й асобы: *іду.*

Дзеясловы 2-й асобы: *ідзеш, ідзяце.*

Дзеясловы 3-й асобы: *ідуць, размаўляюць, нясуць, спіць.*

Першае і другое спражэнне дзеясловаў. Канчаткі дзеясловаў 1-й асобы адзіночнага ліку

1 *Пойдзем* (буд. ч., мн. л., 1-я ас., I спр.) заўтра вечарам у лес, *паслухаем* (буд. ч., мн. л., 1-я ас., I спр.) птушак, *адпачнём* (буд. ч., мн. л., 1-я ас., I спр.). *Вожык шукае* (цяп. ч., адз. л., 3-я ас., I спр.) сабе ежу, *робіць* (цяп. ч., адз. л., 3-я ас., II спр.) запасы на зіму. *Зязюля не будзе* (цяп. ч., адз. л., 3-я ас., I спр.) сабе гнязда, *не вырошчвае* (цяп. ч., адз. л., 3-я ас., I спр.) сваіх дзетак, таму што не можа іх *выкарміць* (неазн. ф., II спр.). Пчолы многа і дружна *працуюць* (цяп. ч., мн. л., 3-я ас., I спр.), *збіраюць* (цяп. ч., мн. л., 3-я ас., I спр.) салодкі нектар, *вырабляюць* (цяп. ч., мн. л., 3-я ас., I спр.) з яго мядок. Лес *прачынаецца* (цяп. ч., адз. л., 3-я ас., I спр.), як толькі *засвеціцца* (буд. ч., адз. л., 3-я ас., II спр.) усход белай паласой.

2 *Разважаць* (I спр.) — *разважаю*;
сябраваць (I спр.) — *сябрую*;
збіраць (I спр.) — *збіраю*;
гаварыць (II спр.) — *гавару*.

3 *Апускаю* — *падымаю*, *высахну* — *вымакну*, *успомню* — *забуду*, *сяджу* — *стаю*, *хвалю* — *ганю* (крытыкую), *сустрэню* — *прапушчу*, *бягу* — *стаю*.

4	МЫ	ВЫ	ЯНЫ
<i>нюхаць</i> (I спр.)	<i>нюхаем</i>	<i>нюхаеце</i>	<i>нюхаюць</i>
<i>танцаваць</i> (I спр.)	<i>танцуем</i>	<i>танцуеце</i>	<i>танцуюць</i>

снедаць (I спр.)	<i>снедаем</i>	<i>снедаеце</i>	<i>снедаюць</i>
прасіць (II спр.)	<i>просім</i>	<i>просіце</i>	<i>просяць</i>
хаваць (I спр.)	<i>хаваем</i>	<i>хаваеце</i>	<i>хаваюць</i>

5 Гудзець (II спр.), называю (I спр.), помніць (II спр.), палоць (I спр.), коле (I спр.), ляцяць (II спр.), ставіць (II спр.), чысцяць (II спр.), адказваеш (I спр.).

Канчаткі дзеясловаў 3-й асобы множнага ліку I і II спражэння

2 Вучыць — *вучаць* (II спр.);
працаваць — *працуюць* (I спр.);
глытаць — *глытаюць* (I спр.);
ляжаць — *ляжаць* (II спр.);
спяваць — *спяваюць* (I спр.);
вазіць — *вазяць* (II спр.);
званіць — *звоняць* (II спр.).

3 Па садзе гуляюць (I спр.), дрэвы садзяць (II спр.),
пісьмо пішуць (I спр.), песню спяваюць (I спр.), посуд
мыюць (I спр.), сукенку прасуюць (I спр.), практыка-
ванне спісваюць (I спр.), часопіс чытаюць (I спр.).

4 Салаўі спяваюць (I спр.). Жаўрукі звіняць (II спр.).
Івалгі свішчуць (I спр.). Сарокі трашчаць (II спр.). Дзят-
лы стукаюць (I спр.). Совы крычаць (II спр.). Пеўні
кукарекаюць (I спр.).

Канчаткі дзеясловаў 1-й асобы множнага ліку I і II спражэння

- 2 Чытаю — *чытаем* (I спр.);
іду — *ідзём* (I спр.);
паважаю — *паважаем* (I спр.);
думаю — *думаем* (I спр.);
вучу — *вучым* (II спр.);
ляжу — *ляжым* (II спр.);
стаўлю — *ставім* (II спр.);
гляджу — *глядзім* (II спр.);
цвіту — *цвіцём* (I спр.).

- 3 Шукаем (1-я ас., I спр.), збіраем (1-я ас., I спр.), бачым (1-я ас., II спр.), дагонім (1-я ас., II спр.), разглядаем (1-я ас., I спр.), глядзім (1-я ас., II спр.), палезем (1-я ас., I спр.), губляем (1-я ас., I спр.), убачым (1-я ас., II спр.), складзём (1-я ас., I спр.), заўважаем (1-я ас., I спр.), выйдзем (1-я ас., I спр.).

Канчаткі дзеясловаў 2-й асобы адзіночнага ліку I і II спражэння

- 2 Лавіць (II спр.) — *ловіш*;
гатаваць (I спр.) — *гатуеш*;
патануць (I спр.) — *патонеш*;
накрыць (I спр.) — *накрыеш*;
атуліць (II спр.) — *атуліш*;
прыспешваць (I спр.) — *прыспешваеш*;

плакаць (I спр.) — плачаш;
варыць (II спр.) — варыш;
свяціць (II спр.) — свеціш.

- 3 малюю — малю^{еш} бегаю — бега^{еш}
бачу — бач^{ыш} адыходжу — адыходз^{іш}
страляю — страля^{еш} чую — чу^{еш}
працую — працу^{еш} запісваю — запісва^{еш}
плыву — пльв^{еш} выбіваю — выбіва^{еш}

4 Цяп. ч.: Кошка сядз^{іць} на акне і старанна мы^ецца
лапкай. Слёзы коц^{яць}ца па шчочках дзяўчынкі, а мама яе
супакойва^е. Бабры вал^{яць} дрэвы, роб^{яць} на рацэ за-
пруды. Красу^е і хвалю^ецца на лёгкім ветрыку спелае
жыта.

Буд. ч.: Зоркі задрыж^{аць}, засвец^{яць}ца, пачн^{уць}
пералівацца рознымі колерамі. Сонца ўзнім^ецца вышэй
і сагрэ^е зямлю. Раніцай дзьмухаўцы прачн^{уць}ца,
заўсміха^{юць}ца адзін аднаму. Загар^{ыць}ца неба адценнямі
чырвонага і залатога.

Канчаткі дзеясловаў 2-й асобы множнага ліку I і II спражэння

<p>2 гаворыш — гаворыце</p> <p>бярэш — бярэце</p> <p>будуеш — будуеце</p> <p>скачаш — скачаце</p> <p>блішчыш — блішчыце</p>	<p>ставіш — ставіце</p> <p>працуеш — працуеце</p> <p>бачыш — бачыце</p> <p>ходзіш — ходзіце</p> <p>пішаш — пішаце</p>
---	---

<p>3 саліць (II спр.)</p> <p>ехаць (I спр.)</p> <p>глядзець (II спр.)</p> <p>запрашаць (I спр.)</p> <p>спаць (II спр.)</p> <p>адказваць (I спр.)</p>	<p>МЫ</p> <p>солім</p> <p>едзем</p> <p>глядзім</p> <p>запрашаем</p> <p>спім</p> <p>адказваем</p>	<p>ВЫ</p> <p>соліце</p> <p>едзеце</p> <p>гледзіце</p> <p>запрашаеце</p> <p>спіце</p> <p>адказваеце</p>
--	---	---

	<p>1-я ас., адз. л. (я)</p>	<p>1-я ас., мн. л. (мы)</p>
працаваць	працавал ^а / працаваў	працавал ^і
вучыць	вучыл ^а / вучыў	вучыл ^і
чытаць	чытал ^а / чытаў	чытал ^і
падаць	падал ^а / падаў	падал ^і
цвісці	цвіл ^а / цвіў	цвіл ^і
	<p>2-я ас., адз. л. (ты)</p>	<p>2-я ас., мн. л. (вы)</p>
	працавал ^а / працаваў	працавал ^і
	вучыл ^а / вучыў	вучыл ^і

чытал^а / чытаў
падал^а / падаў
цвіл^а / цвіў

чытал^і
падал^і
цвіл^і

Канчаткі дзеясловаў 3-й асобы адзіночнага ліку I і II спражэння

2

	адз. л., ж. р.	адз. л., м. р.
ісці	ішл ^а	ішоў
пісаць	пісал ^а	пісаў
ляцець	ляцел ^а	ляцеў
глядзець	глядзел ^а	глядзеў
спаць	спал ^а	спаў

адз. л., н. р.

ішл^о
пісал^а
ляцел^а
глядзел^а
спал^а

мн. л.

ішл^і
пісал^і
ляцел^і
глядзел^і
спал^і

3

Вясна ідз^е (I spr.).
Песня лье^цца (I spr.).
Лес маўч^{ыць} (II spr.).
Сонейка смя^ецца (I spr.).
Палі шум^{яць} (II spr.).
Рэкі сп^{яць} (II spr.).
Шчокі гар^{аць} (II spr.).

4 Павявае [е] (I спр.) цёплы ветрык. Растае [е] (I спр.) апошні снег у лесе. Звяры прадчува [юць] (I спр.) набліжэнне вясны. Вярта [юць] ца (I спр.) пералётныя птушкі.

Правер сябе

1 Унізе, аб'язджаць, апетыт.

2 Надыходзіў (адз. л., м. р.) вечар. Сонейка апускалася (адз. л., н. р.) ніжэй і даставала (адз. л., н. р.) да самых верхавін высокіх сосен. Жучкі і конікі на лузе хаваліся (мн. л.) пад травінкі. Воблачкі станавіліся (мн. л.) ружовага колеру. Усё рыхтавалася (адз. л., н. р.) да сну.

3 I спр.: злучаць, напісаць, збудаваць, шаптаць, рыхтаваць, бегчы.

II спр.: касіць, спыніць, вазіць, адчыніць, расхваліць, крычаць, мучыць, бачыць, лячыць.

5 Дзеясловы абазначаюць дзеянне прадмета і адказваюць на пытанні што рабіць? што зрабіць?

У сказах дзеясловы з'яўляюцца выказнікамі.

Дзеясловы змяняюцца па часах, ліках і родах.

Дзеясловы бываюць прошлага, цяперашняга і будучага часу.

Дзеясловы прошлага часу адказваюць на пытанні што рабіў? што зрабіў?

Дзеясловы цяперашняга часу адказваюць на пытанні што робіць? што робяць?

Дзеясловы будучага часу адказваюць на пытанні што будзе рабіць? што зробіць?

Дзеясловы ў неазначальнай форме адказваюць на пытанні *што рабіць? што зрабіць?* Яны заканчваюцца на *-ць, -ці, -чы*.

У дзеясловаў у неазначальнай форме нельга вызначыць *час, лік, род*.

«Не» з дзеясловамі пішацца *асобна*.

Дзеясловы бываюць *адзіночнага і множнага* ліку.

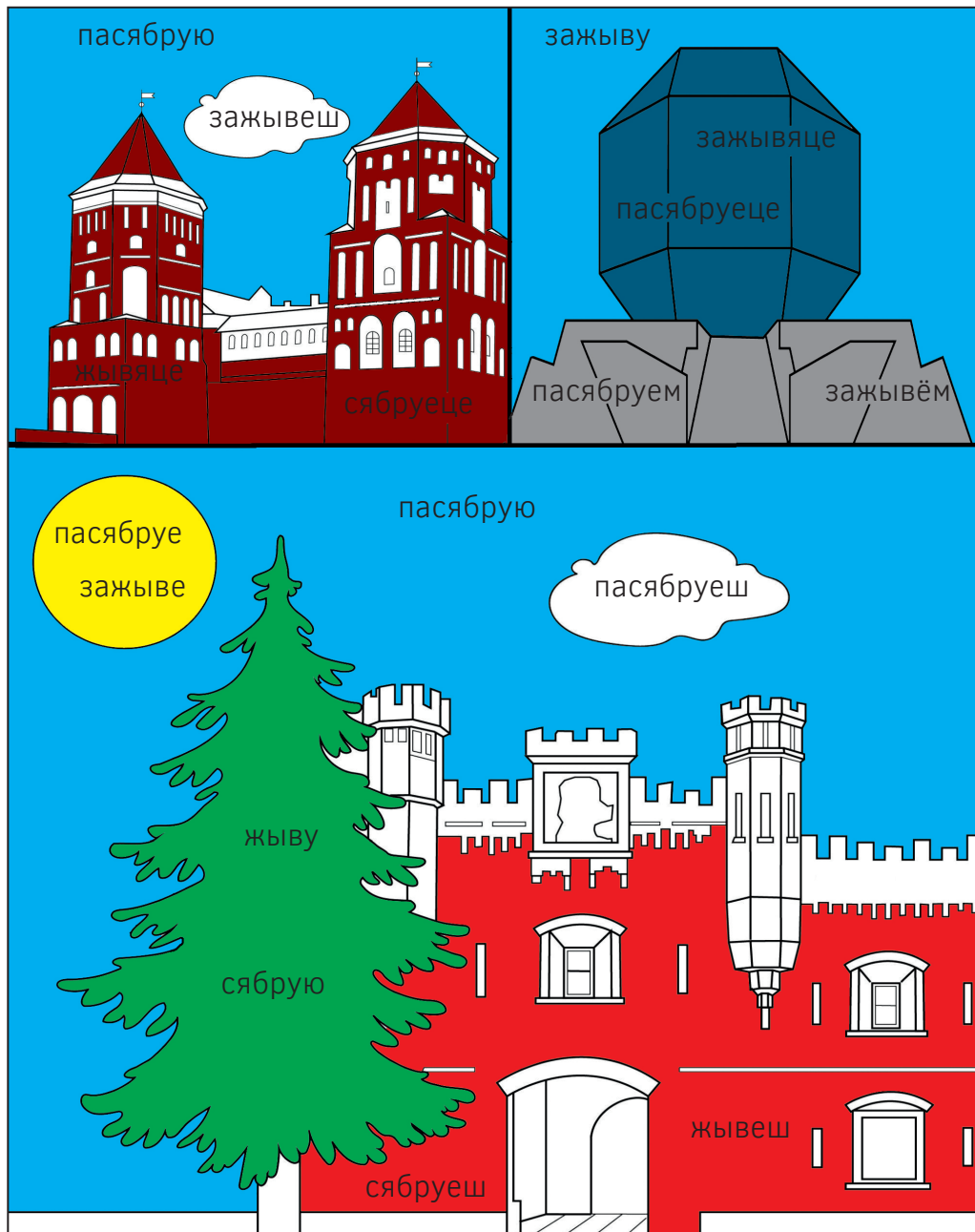
Змяненне дзеясловаў цяперашняга і будучага часу па асобах і ліках называецца *спражэннем*. Асобу і лік дзеяслова можна вызначыць па *канчатку* і па *займенніку*, з якім спалучаецца дзеяслоў.

Каб вызначыць, да якога спражэння адносіцца дзеяслоў, трэба паставіць яго ў форму 3-й асобы множнага ліку.

Дзеясловы I спражэння маюць канчаткі *-уць, -юць*. Дзеясловы II спражэння маюць канчаткі *-аць, -яць*.

Дзеясловы прошлага часу змяняюцца па *ліках*, а ў адзіночным ліку — па *родах*.

Ажыві малюнкi

Паўтарэнне вывучанага ў 4 класе

1 Ясік піша павольна, але прыгожа.

Алеся піша хутка, але неахайна.

Я прыйшоў не да цябе, а да твайго брата.

2 Сонца грэ[e] ўсё мацней і мацней. На дрэвах распу-
скаюцца пупышкі. З цёпл[ых] краёў прылята[юць] да нас
гракі, шпакі, дразды і іншыя пералётн[ыя] птушкі. Яны
знішча[юць] шкодн[ых] насякомых, чысцячы ад іх дрэвы,
градкі з гароднінай. Мы клапацімся аб птушк[ах], ахоў-
ва[ем] іх. Зараз у птушак гарачая пара. Яны буду[юць]
гнёзды. Пазней вывед[уць] маленьк[іх] птушанят і буд[уць]
карм[іць] іх насякомымі. Будуць чыст[ыя] нашы сады і ага-
роды!

3 ТШЕДШЕТАЕШТ ШТЕПТШАЕШТБШТЕАЕШЧТЕ-
ЭШЕТНЕТНННШТЕЯ! *Да пабачэння!*

Творчыя заданні

2 Летам ярка цвіце травяністы луг. Лугавыя кветкі
пакрываюць траву. З іх атрымліваецца сапраўдны ды-
ван. Ціха шэпчуцца паміж сабою травінкі і кветкі. Яны
шэпчуць, што хутка прыйдзе восень.

3 Любит и уважает Серёжа своего старенького дедушку.
Особенно он любит слушать рассказы деда. А старику

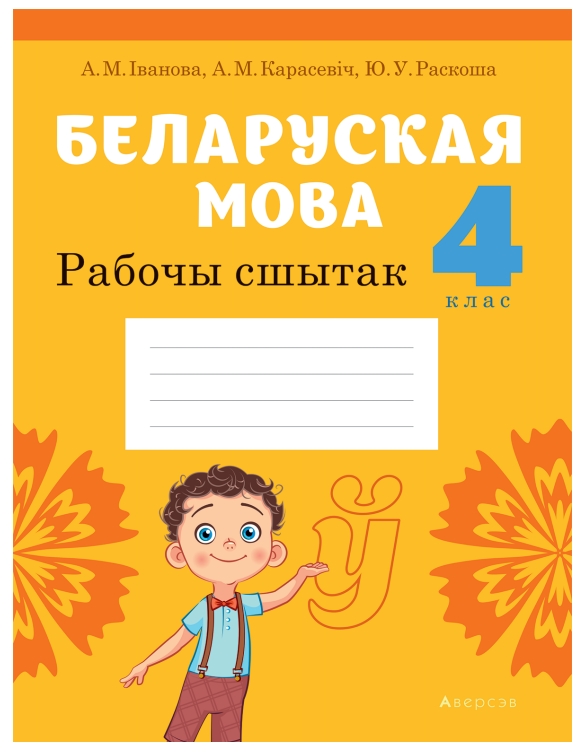
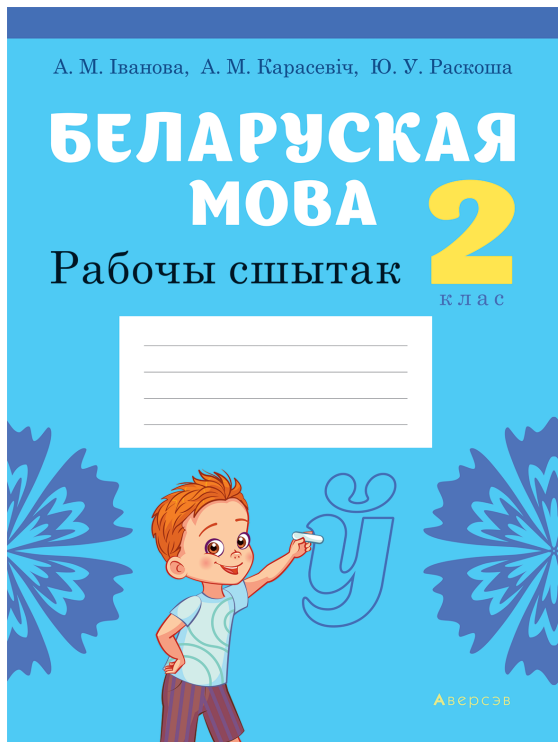
есть что рассказать. Где только он не был, каких людей не видел! Купался дед в пяти больших морях. Ловил рыбу в Днепре, Припяти, Немане, даже Волге. За плечами у дедушки много интересных случаев. Сейчас дед живёт в Минске и помогает воспитывать внуков и правнуков.

4 Светлымі днямі і цёмнымі начамі бяжыць з крутой гары празрысты ручай. Праліўныя дажджы добра сілкуюць яго. Бяжыць пераліўчаты ручай і ў марозныя дні. Насоўваецца на яго ледзяная корка. Але смелы ручаёк не здаецца. Ён струменіцца пад халоднай коркай лёду.

5 Однажды я пошёл ловить рыбу. Меня не было дома целый день. Я наловил много рыбы. По дороге домой меня застала (застигла) гроза. Надо мной гремел гром, блестела молния. От дождя на мне промокла одежда.

6 **Вечар**

Сонца пачынала заходзіць. Доўгія цені ўпалі на паляны. Павольна надыходзіў (насоўваўся) змрок. Забялеў туман. Засерабрылася поле. Пачалі лётаць у паветры начныя жукі. З-за лесу паказаўся месяц. На небе сталі загарацца зоркі. Усюды пануе цішыня.

Беларуская мова. 2 клас. Рабочы сшытак

Беларуская мова. 4 клас. Рабочы сшытак

Сшыткі (аўтары *А. М. Іванова, А. М. Карасевіч, Ю. У. Раскоша*) адпавядаюць вучэбным праграмам і зместу падручнікаў па беларускай мове і літаратурным чытанні. У дапаможніках прапануюцца цікавыя творчыя заданні розных узроўняў складанасці, што дазволіць школьнікам праверыць і замацаваць атрыманыя на ўроках веды. Рэалізаваны ў выданнях прынцып міжпрадметных сувязей будзе садзейнічаць комплекснаму засваенню вучэбнага матэрыялу.

У серыю таксама ўваходзіць сшытак для 3 класа.

aversev.by

Поўны каталог вучэбнай літаратуры, карысныя матэрыялы, а таксама акцыі і спецыяльныя прапановы.